

Ruimtelijke Onderbouwing

Jaarrondexploitatie Strandpaviljoens & Overnachten in strandhuisjes

Ruimtelijke Onderbouwing

Jaarrondexploitatie Strandpaviljoens & Overnachten in strandhuisjes

INHOUD

1	INLEIDING	5
1.1	Aanleiding	5
1.2	Geldend planologische regiem	5
1.3	Bevoegdheid	5
1.4	Leeswijzer	6
2	PROJECTBESCHRIJVING	7
2.1	Inleiding	7
2.2	Ligging van het projectgebied	7
2.3	Objecten	7
2.4	Initiatieven	8
2.5	Nut en Noodzaak 1 “jaarrondexploitatie”	9
2.6	Nut en Noodzaak 2 “overnachten in strandhuisjes”	10
3	BELEIDSKADERS	11
3.1	Algemeen.....	11
3.2	Rijksbeleid.....	12
3.3	Provinciaal beleid	16
3.4	Beleid Hoogheemraadschap	18
3.5	Gemeentelijk beleid	19
3.6	Conclusies op basis van beleid	19
4	ONDERZOEK.....	21
4.1	Algemeen.....	21
4.2	Planologische aspecten.....	21
4.3	Watertoets en Waterhuishouding	22
4.4	Externe veiligheid	22
4.5	Landschap en cultuurhistorie, aardkundigewaarde, archeologie.....	22

4.6	Ecologie	26
4.7	Economische uitvoerbaarheid	29
4.8	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	29

5 SAMENVATTENDE ONDERBOUWING 31

5.1	Inleiding	31
5.2	Strandpaviljoens	31
5.3	Strandhuisjes	31
5.4	Slotconclusie.....	32

6 TOEKOMSTIGE BESTEMMING 33

6.1	Wettelijke overgangsfase.....	33
6.2	Bestemmingsregels.....	33
6.3	Bouwregels.....	33
6.4	Ontheffing.....	34
6.5	Recreatief nachtverblijf	34

7 PROCEDURE 35

7.1	Overleg.....	35
7.2	Ter inzage legging	35
7.3	Zienswijzen.....	35
7.4	Ontwerp-Bestemmingsplan	35

BIJLAGEN 37

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Op het strand van Castricum bevindt zich gedurende het zomerseizoen jaarlijks een gevarieerde bebouwing, bestaande uit: strandpaviljoens, strandhuisjes en aanvullende gebouwde recreatieve voorzieningen, zoals sanitaire ruimtes en onderkomens voor hulpdiensten, etcetera. In de loop van het jaar 2009 is in opdracht van de gemeenteraad onderzoek verricht naar de mogelijkheden voor de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens en het overnachten in strandhuisjes. De resultaten van het onderzoek zijn gepresenteerd in de vorm van de "Discussienota Onderzoek Strand" (november 2009). Op 18 februari 2010 heeft de gemeenteraad ingestemd met in deze nota onderzochte ontwikkelingen. Vervolgens is de raad op 23 september 2010 akkoord gegaan met het voorstel om vooralsnog voor 4 strandpaviljoens de jaarrondexploitatie planologisch mogelijk te maken. Een en ander dient nog nader vertaald te worden in een herziening van het thans ter plaatse vigerende bestemmingsplan.

Teneinde op korte termijn aan ten minste vier paviljoens de mogelijkheid van jaarrondexploitatie te kunnen bieden (2011-2012) en het overnachten in de strandhuisjes in het zomerseizoen planologisch mogelijk te maken kan vooruitlopend op een nieuw bestemmingsplan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid van het projectbesluit als eerder bedoeld in afdeling 3.3. van de Wet ruimtelijke ordening. Aangezien het verzoek om de beoogde ontwikkelingen planologisch mogelijk te maken dateert van vóór de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo = 1 oktober 2010) blijft de wetgeving van voor die datum op het besluit van toepassing. Elke verwijzing naar de Wet ruimtelijke ordening in deze ruimtelijke onderbouwing heeft dus betrekking op de Wro zoals die gold vóór 1 oktober 2010, tenzij nadrukkelijk anders vermeld.

Omdat de thans voorgenomen ontwikkelingen het resultaat zijn van reeds door de gemeenteraad genomen besluiten kan in dit geval ook gebruik worden gemaakt van de delegatie aan burgemeester en wethouders als bedoeld in artikel 3.10, lid 4 van de Wro en besloten is door de gemeenteraad op 21 januari 2010 ("Delegatiebesluit projectbesluit, grondexploitatieplan en buiten toepassing verklaring beheersverordening, 2009").

1.2 Geldend planologische regiem

Het projectgebied valt binnen het vigerend bestemmingsplan "Herziening Duingebied, regeling strand-recreatie", vastgesteld door de gemeenteraad d.d. 22 maart 2007 en (gedeeltelijk) goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland op 27 november 2007. De betreffende gronden zijn in dit plan aangewezen met de bestemming 'Zeestrand' (artikel 4 - zie bijlage 1). De als zodanig aanwezige gronden zijn primair bestemd voor waterkering en secundair voor dagrecreatie. Onder 'dagrecreatie' wordt mede verstaan de daarbij behorende seizoensgebonden bebouwing, zoals strandpaviljoens, strandhuisjes, kleedhokjes (lockers), (boten)opslag, hulpposten, toiletten en terrassen. Zowel de bebouwing op het strand buiten het aangegeven zomerseizoen als het nachtelijk recreatiefverblijf in de strandhuisjes zijn in strijd met de op de bestemming van toepassing zijnde regels.

1.3 Bevoegdheid

Het nemen van een projectbesluit is een bevoegdheid van de raad, tenzij deze die bevoegdheid heeft gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders. Het zelfde geldt voor het al dan niet vaststellen van een exploitatieplan. De raad van de gemeente Castricum heeft op 22 januari 2010 onder meer besloten om de bevoegdheid tot het vaststellen van een projectbesluit ex artikel 3.10 Wro en het in verband daarmee al of niet vaststellen van een exploitatieplan ex artikel 6.12 Wro, met voorbehoud te delegeren aan het college van burgemeester en wethouders. Het projectvoornemen valt in dit geval niet onder de genoemde voorbehouden, waardoor het college van de gedelegeerde bevoegdheid gebruik kan maken. De aanleiding voor dit projectbesluit is bovendien direct gelegen in de inzake de jaarrondexploitatie en het nachtverblijf genomen raadsbesluiten. De aard en inhoud van het onderhavige projectbesluit vormen voorts de aanleiding om in dit geval af te zien van toepassing van het instrument exploitatieplan. Gelet op het voorgaande zal het college van burgemeester en wethouders bij de vaststelling van het projectbesluit gelijktijdig besluiten in dit geval af te zien van een exploitatieplan (artikel 6.12, lid 2 Wro).

1.4 Leeswijzer

Artikel 5.1.3. van het Besluit ruimtelijke ordening stelt eisen aan de ruimtelijke onderbouwing voor een projectbesluit. Deze bevat in elk geval: een verantwoording van de keuze van de bestemmingen, een beschrijving van de manier waarop rekening is gehouden met gevolgen voor de waterhuishouding, de uitkomsten van het overleg en onderzoek, een beschrijving van de manier waarop maatschappelijke organisaties en burgers bij de voorbereiding zijn betrokken, en biedt inzicht in de uitvoerbaarheid van het projectbesluit.

In hoofdstuk 2 wordt de op het project betrekking hebbende situatie beschreven. Daarbij wordt tevens beargumenteerd waar het project betrekking op heeft en waarom de voorgenomen ontwikkelingen planologisch verantwoord geacht worden. Voor een goede ruimtelijke onderbouwing is, in verband met de bijzondere projectlocatie, in dit geval zowel de beleidsmatige als de trendmatige achtergrond van het initiatief van grote betekenis. Hoofdstuk 3 geeft daarom een vrij uitgebreid overzicht van de gespreide verantwoordelijkheden van de overheidsinstanties voor ontwikkelingen in/op het zandige kustfundament weer. In hoofdstuk 4 wordt inzichtelijk gemaakt dat alle relevante planologische aspecten met ruimtelijke implicaties onderzocht zijn en beoordeeld. Ook de uitvoerbaarheid van het projectbesluit (economisch en maatschappelijk) komt hierbij aan de orde. In hoofdstuk 5 wordt uiteindelijk een samenvattende onderbouwing gegeven welke de meest wezenlijke grondslag biedt aan het projectbesluit. In hoofdstuk 6 wordt vooruitgeblikt op de wijze van bestemmen bij de komende herziening van het vigerende bestemmingsplan. Daarbij wordt tevens de juridische link tussen het projectbesluit en het nieuwe bestemming van een toelichting voorzien. De resultaten van het gevoerde overleg komen tot slot in hoofdstuk 7 aan de orde, waarbij tevens de procedure in het kort uiteengezet wordt.

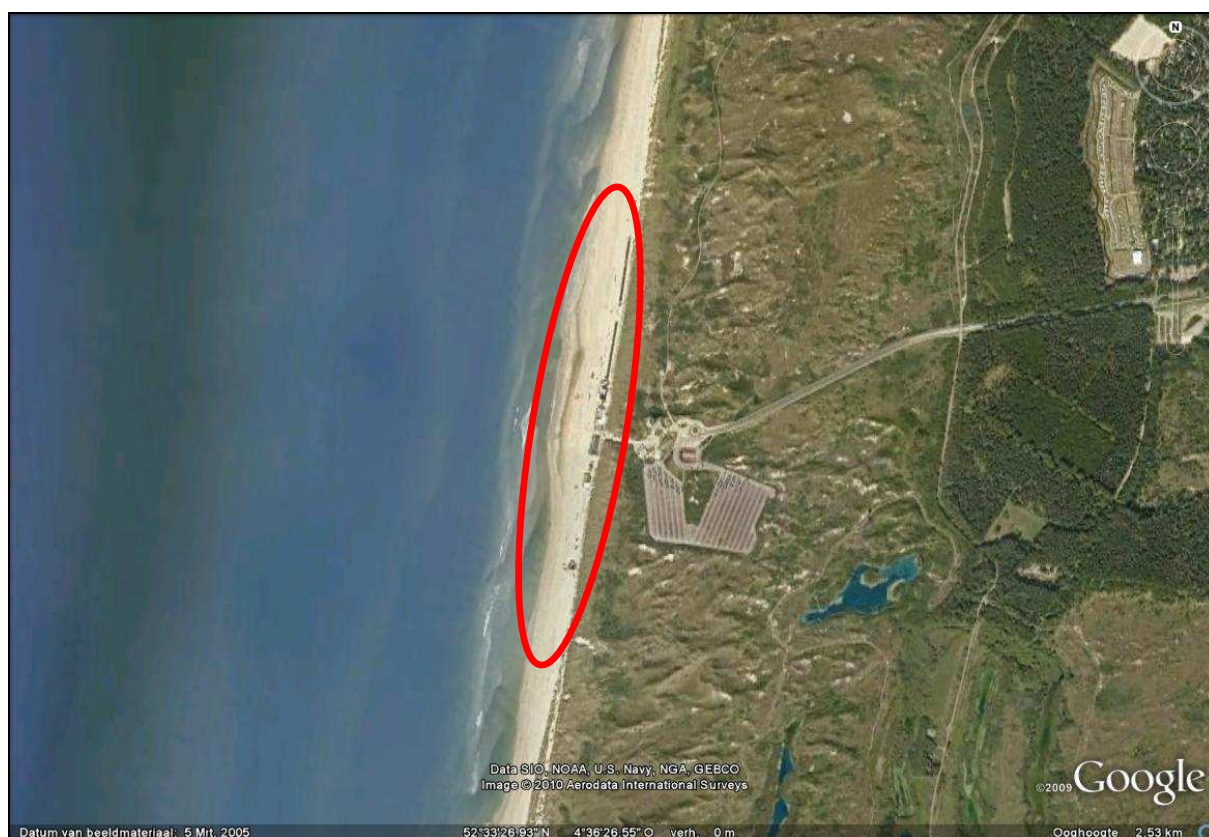
2 Projectbeschrijving

2.1 Inleiding

Het projectbesluit waarvoor deze ruimtelijke onderbouwing de basis vormt heeft betrekking op (een deel van) de seizoensgebonden bebouwing op het strand van Castricum aan Zee. Enerzijds regelt het projectbesluit de jaarrond aanwezigheid en exploitatie van strandpaviljoens en anderzijds biedt het de mogelijkheid om te overnachten in de oorspronkelijk voor dagrecreatie bedoelde strandhuisjes.

2.2 Ligging van het projectgebied

Het projectgebied strekt zich uit over een strandzone van circa 1150 m lengte rond de strandopgang aan de Zeeweg te Castricum aan Zee, zoals weergegeven in figuur 1, maar spitst zich tevens toe op een zone van 250 m lengte zoals deze door Provinciale Staten met het oog op jaarrondexploitatie is aangewezen ter weerszijden (2x125 m) van het hart van de genoemde strandopgang (kerngebied).

Figuur 1 Ligging Projectlocatie (kerngebied)

2.3 Objecten

In Castricum aan Zee zijn 's zomers op de voor bebouwing aangewezen zone van het strand, ter weerszijden van de strandopgang ter hoogte van de Zeeweg, 6 strandpaviljoens aanwezig. Deze worden ieder jaar opgebouwd ná 15 maart en afgebroken vóór 1 november. De betreffende paviljoens variëren in bebouwd oppervlak (inclusief terras) van ca. 400 m² tot 1100 m². Omdat de kern Castricum als kustplaats niet direct gelegen is aan het strand vormen de paviljoens een belangrijke additionele recreatieve voorziening waaraan Castricum mede zijn identiteit als kustgemeente ontleent.

Naast de paviljoens bevinden zich gedurende het zomerseizoen (15 maart - 30 september) op het strand van Castricum aan Zee 236 strandhuisjes. Het betreft hier particuliere eigendommen welke worden geplaatst op percelen die per zomerseizoen worden verhuurd door de strandexploitanten op basis van een huurovereenkomst met de gemeente Castricum.

Het strand is daartoe verdeeld in een 8-tal strandvakken (zie bijlage 2). De bebouwing en verdeling daarvan over de strandvakken is weergegeven in onderstaande tabel. De weergegeven oppervlakten zijn benaderingscijfers.

naam	strandvak	bebouwing	aantal	afmetingen	gebouw + terras
Bad Noord	I	paviljoen			402 + 202 = 604 m ²
		strandhuisjes	24	3x3 m *	
Deining	II	paviljoen			323 + 495 = 818 m ²
		strandhuisjes	112	3x6 m *	
		strandhuisjes	16	3x6 m *	
		kleedhokjes	13	3x ... m	
		lockers	40	1x1 m	
Zoomers	III	paviljoen			744 + 349 = 1093 m ²
Zeezicht	IV	paviljoen			600 + 386 = 986 m ²
CRB-EHBO	V	EHBO-post			107 + 73 = 180 m ²
Jaffa	VI	paviljoen			254 + 155 = 409 m ²
		strandhuisjes	34	3x6 m *	
Club Zand	VIII	paviljoen			357 + 376 = 733 m ²
		strandhuisjes	16	3x3 m *	
		strandhuisjes	34	3x6 m *	
Totalen	II+III+IV+VI	paviljoens	4		jaarrond 3306 m ²
		strandhuisjes	236	9 - 18 m ²	

* exclusief terras van 3x4 m

2.4 Initiatieven

a. Jaarrondexploitatie

Op 27 maart 1998 heeft het Directoraat-generaal Rijkswaterstaat ingestemd met een pilot in de gemeente Zandvoort inzake de implementatie van nieuw landelijk beleid voor jaarrondexploitatie van strandpaviljoens. Uiteraard diende de beginselen van kustlijn zorg, dynamisch kustbeheer en de uitvoering van zandsuppleties daarbij als uitgangspunt. De daaruit voortvloeiende basisvoorwaarden voor instemming met jaarrondexploitatie zijn:

- de locatie wordt gekenmerkt door een toeristisch recreatieve functie in relatie tot een badplaats;
- de gebouwen zijn demontabel en (binnen een week) verplaatsbaar;
- de paviljoens staan op palen die de stabiliteit van het gebouw garanderen en de vrije verplaatsing van zand over het strand mogelijk maken;
- de paviljoens zijn zonodig op aanwijzing te verplaatsen;
- de werkzaamheden voor zandsuppleties mogen niet worden bemoeilijkt;
- er worden eisen gesteld aan de ruimte tussen paviljoen en duinvoet / gemiddelde hoogwaterlijn.

Het mag duidelijk zijn dat de meeste randvoorwaarden voortkomen uit overwegingen van veiligheid in relatie tot het jaargetijde waarin zich aan de Nederlandse kust de heftigste stormen voordoen en de meeste (natuurlijke) zandverplaatsingen plaatsvinden. De voortdurende verplaatsing van de duinvoet (vijfjaarlijkse vaststelling) speelt daarbij een cruciale rol in relatie tot de situering van de bebouwing. De nadere invulling van het rijksbeleid berust gedeeltelijk bij de provincie. Voor Castricum is door Provinciale Staten van Noord-Holland (zie paragraaf 3.3) een zone van circa 250 meter aangewezen waarbinnen ter weerszijden van de strandopgang (Zeeweg) paviljoens voor jaarrondexploitatie mogen worden gesitueerd. Het waterschap heeft daarnaast, vanuit het dagelijks toezicht op en beheer van de waterkering, een eigen verantwoordelijkheid inzake bebouwing op het strand. De voorwaarden die het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK zie paragraaf 3.4) aan de toelaatbaarheid van strandpaviljoens verbindt staan vooralsnog toe dat in Castricum ten hoogste 2 strandpaviljoens voor jaarrondexploitatie in aanmerking kunnen komen. Nu het jaarrond exploiteren van strandpaviljoens ook in Castricum definitieve vormen aanneemt is voor het eerst ook de behoefte van de lokale ondernemers bekend geworden. Hieruit is gebleken dat deze verder reikt dan op basis van de huidige beleidsregels vooralsnog kan worden toegestaan. Rekening houdend met de relevante beleidskaders heeft het gemeentebestuur van Castricum een autonome verantwoordelijkheid voor de ruimtelijke inrichting van haar grondgebied die ook de basis vormt voor deze ruimtelijke onderbouwing en het op grond daarvan te nemen projectbesluit. Zoals verderop in deze ruimtelijke onderbouwing blijkt wordt inmiddels een hoger aantal jaarrond te exploiteren strandpaviljoens niet bijvoorbaat uitgesloten.

b. Overnachten

Wereldwijd bestaat al meer dan een eeuw de behoefte van mensen aan recreatief verblijf aan de kust. De kusten hebben daarmee een belangrijke recreatieve en economische betekenis gekregen. De historie leert dat aanvankelijk het langdurig verblijf in de kustzone was voorbehouden aan de elite. Halverwege de vorige eeuw nam, dankzij de toenemende welvaart in de westerse wereld, voor wie het zich kon veroorloven, het buitenlandse toerisme een enorme vlucht. De arbeidersklasse moest genoegen nemen met de vakantie in eigen land waarvoor hij deels koos voor de Noordzeekust. Er ontstonden eenvoudige seizoensgebonden huisjes op het strand die aanvankelijk dienst deden als kleed- en opslagruimte. Inmiddels hebben deze huisjes plaats gemaakt voor luxere vormen waarin meer dan enkel dagverblijf mogelijk is. De primaire voorzieningen als warm en koud stromend water, electriciteit en riolering maken recreatief verblijf gedurende langere perioden mogelijk. Langs de gehele Nederlandse kust doet zich daardoor in ruime mate de behoefte voor om het nachtverblijf in deze strandhuisjes te legaliseren en hebben al heel wat gemeenten hun beleid daarop aangepast.

Ook in Castricum is de afgelopen jaren een brede maatschappelijke discussie terzake gevoerd welke op 18 februari 2010 heeft geresulteerd in een voorwaardelijke instemming van de gemeenteraad. De in dat kader aangegeven voorwaarden liggen met name op het gebied van de (brand)veiligheid van de strandhuisjes en de handhaving van de openbare orde door een gemeentelijk toezichthouder. Daarbij is gesteld dat de gemeente, mede met het oog op toezicht en handhaving, geen individuele keuzes wenst te maken, maar het overnachten zal legaliseren voor alle toegelaten strandhuisjes, ongeacht of de eigenaar van de geboden mogelijkheden gebruik wenst te maken. In deze voorwaarden is, onder andere in goed overleg met de strandexploitanten en de eigenaren, inmiddels voorzien. De gemeente heeft van zijn kant de van toepassing zijnde contracten aangepast en met ingang van het seizoen 2010 een strandwacht (Boa = buitengewoon opsporingsambtenaar) aangesteld. Het betreffende raadsbesluit inzake deze ontwikkeling, de gebleken behoefte en de uiteindelijk getroffen maatregelen vormen het uitgangspunt voor deze ruimtelijke onderbouwing en het op grond daarvan te nemen projectbesluit. Daarnaast wordt gewezen op mogelijk nader te stellen voorwaarden die voortvloeien uit regelgeving waarvoor de gemeente geen bevoegd gezag is. Daarbij moet gedacht worden aan de watervergunning, een eventuele vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en/of ontheffing in het kader van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie 2010. In daartoe strekkende paragrafen zal hierop nader worden ingegaan.

2.5 Nut en Noodzaak 1 “jaarrondexploitatie”

Sinds de eeuwwisseling, maar mede ten gevolge van de economische crisis, staat de horecabranche, zo ook de drankensector, onder druk. Dit resulteerde reeds in een aanzienlijke afname van het aantal bedrijven. Bedrijven dienen zich ten opzichte van elkaar te onderscheiden om hun marktaandeel te continueren. De strandpaviljoens vormen binnen de horeca een uitzondering gelet op de groei met ruim 10% gedurende het afgelopen decennium. Binnen deze sector heeft in die periode, naast een proces van modernisering tevens een aanmerkelijke schaalvergroting voorgedaan. Daarbinnen treffen we een differentiatie aan in aanbod en presentatie, welke gericht is op de behoeften van de specifieke doelgroepen. Onderscheiden worden de traditionele strandpaviljoens, gericht op een brede doelgroep (dagjesmensen van jong tot oud) en de meer trendy strandpaviljoens (veelal thematisch van inrichting en sfeer) die zich specifiek richten op de jongeren (tot 35 jaar) als doelgroep. Voor beide geldt dat de ontwikkelingen gepaard gaan met een uitbreiding van de menukaart, wat zich vertaalt in een ander verblijfs- en bestedingspatroon. Met name voor de trendy strandtenten geldt een hoger investeringsniveau om in de behoeften van de doelgroep aan uitstraling, luxe en comfort te voorzien. Daarentegen kent deze doelgroep ook geheel andere bezoekerargumenten en een hogere gemiddelde besteding per bezoek. Dit bezoekerssegment is bovendien minder tijd- en seizoensgebonden. De hier geschetste combinatie van factoren biedt een goed economisch perspectief voor de jaarrondexploitatie voor een deel van de (moderne) strandpaviljoens. De geldende beleidskaders staan op dit moment toe dat op het strand van Castricum aan Zee maximaal aan twee van de zes strandpaviljoens wordt toegestaan de bebouwing het jaarrond in stand te houden en te exploiteren. De gemeente is voornemens hierin meer ruimte te bieden. Op grond van het feit dat het reeds bestaande, tevens planologisch toegelaten, bebouwing betreft heeft de voorgenomen ontwikkeling noch door de karakteristiek van de locatie noch qua verschijningsvorm negatieve gevolgen voor de ruimtelijke kwaliteit van het strand. Dit geldt ook voor de bereikbaarheid waarin ruimschoots wordt voorzien door de bestaande parkeergelegenheid nabij de strandopgang aan de Zeeweg.

2.6 Nut en Noodzaak 2 “overnachten in strandhuisjes”

Al in de 19de eeuw ontstond ook in Nederland de badcultuur. Het zoute water zou goed zijn voor de gezondheid. Het Zeeuwse Domburg is een van de oudste badplaatsen van ons land waar in de hoogtijdagen van de badcultuur de elite zomerde.

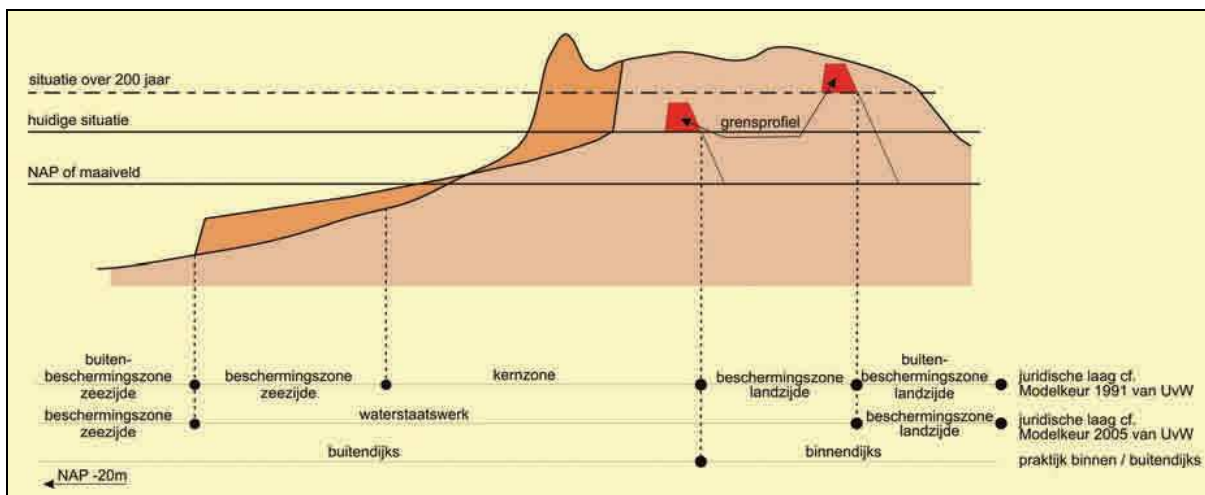
Na de Tweede Wereldoorlog was het juist de arbeidersklasse die, mede tengevolge van de invoering van het betaald verlof, massaal het strandleven ontdekte. Al snel ontstonden op veel plaatsen aan de kust clusters meest zelfgebouwde strandhuisjes waarin hele gezinnen in de zomermaanden woonden, zolang het weer dat toeliet. In Castricum aan Zee beperkte de ontwikkeling zich destijds tot strandhuisjes die enkel fungeerden als recreatief dagverblijf. Camping Bakkum was in die tijd, in vergelijking met andere kustgemeenten, de plaats waar complete gezinnen uit de stad (Amsterdam) de gehele zomer doorbrachten. De kinderen gingen zelfs wisselend in de stad en in Castricum naar school.

De ontwikkelingen staan echter niet stil. De afgelopen decennia hebben deze “eenvoudige eigen bouwsels” plaats gemaakt voor comfortabele standaardhuisjes (grote eenvormigheid). Deze huisjes worden door een gespecialiseerd bedrijf bij aanvang van het zomerseizoen (ná 15 maart) uit de winteropslag gehaald en op het strand getakeld, waarna ze op het elektriciteitsnet, het waterleidingnet en de riolering worden aangesloten. De inboedel kan gewoon blijven staan, de bewoners hoeven alleen maar het (uitklapbare) terras aan te brengen. Bij het aanbreken van de herfst (vóór 1 oktober) worden de huisjes weer van het strand verwijderd en gedurende de winter elders opgeslagen. Deze huisjes zijn, ondanks de beperkte omvang (in Castricum maximaal 18 m²), van alle moderne comfort voorzien. Het investeringsniveau voor dit type verblijfsvoorzieningen, inclusief de vaste lasten voor de standplaats, de winteropslag en de verzekering, is daarmee op een peil gekomen dat eigenaren in toenemende mate de behoefte hebben aan langduriger verblijf. In de praktijk is gebleken dat een verbodsbepaling op het nachtverblijf in deze strandhuisjes moeilijk en alleen met zeer hoge kosten gehandhaafd kan worden. Het achterwege blijven van toezicht op de naleving werkt overigens illegaal verblijf op ruime schaal in de hand, wat indruist tegen de algemene beginselen van rechtsgelijkheid en van de zorg om de openbare en individuele orde en veiligheid. Vanuit de gebleken maatschappelijke ontwikkeling c.q. -behoefte heeft het gemeentebestuur van Castricum besloten hierin tegemoet te willen komen door voor de betreffende bebouwing de gebruiksregels aan te passen. Omdat het hier het gebruik van planologisch toegelaten (tijdelijke) bebouwing betreft heeft deze uitbreiding geen significante gevolgen voor de ruimtelijke kwaliteit van het strand. Aangezien het een reeds bestaande groep strandbezoekers betreft heeft het overnachten ook geen verdere invloed op de behoefte aan parkeeraccommodatie, zodat volstaand kan worden met de bestaande voorzieningen. Conclusie is dat het toestaan van overnachten in strandhuisjes geen fysiek ruimtelijke consequenties heeft.

3 Beleidskaders

3.1 Algemeen

Voor een goede ruimtelijke onderbouwing van ontwikkelingen op het strand is het van belang het juiste inzicht te hebben in het begrippenstelsel dat op de kustzone van toepassing is. Dit kan het beste worden geïllustreerd aan de hand van een dwarsdoorsnede van een zogenaamde zachte waterkering (duin). Aan de hand van de zoneaanduidingen in figuur 2 is het mogelijk de spreiding weer te geven van de verantwoordelijkheden in het beheer van de kustzone, zoals deze in de beleidsbeschrijvingen aan de orde komt.

Figuur 2 Dwarsdoorsnede van een zachte waterkering (duin)

Onder de 'Kust' wordt het geheel verstaan van kustzee, strand, duinen/zeedijken, en de strook landinwaarts daarvan met een functionele of culturele relatie met de kust. Onderdeel van de kust is het 'kustfundament', een als zodanig aangewezen ruimtelijk begrensd gebied dat benadrukt dat de kust één dynamisch systeem is, waarbinnen functies op elkaar moeten worden afgestemd en waar binnen samenhangend beheer noodzakelijk is. Het kustfundament (figuur 3) bestaat uit: de kustzone, vanaf een denkbeeldige lijn van 20 m onder NAP, inclusief de waterkering, tot aan de landinwaartse begrenzing van het duingebied (waaronder begrepen de gebieden onder de Natuurbeschermingswet, de ecologische hoofdstructuur en als aangewezen in het kader van Natura 2000). Het kustfundament 'draagt' aan de landzijde de waterkerende functie van de duinen (en dijken).

Figuur 3 Begrenzing Kustfundament

3.2 Rijksbeleid

Beleidslijn Kust

In het licht van de klimaatsverandering en de daarmee samenhangende verwachte stijging van de zeespiegel is in de Nota Ruimte (2006) reeds aandacht gegeven aan het belang van een nieuw beleid voor de kustzone. Het beleid is primair gericht op waarborging van de bescherming van Nederland tegen overstroming vanuit zee met behoud van de (inter)nationale ruimtelijke waarden, waarbij de gebiedsspecifieke identiteit een belangrijke kernkwaliteit is. De Beleidslijn Kust (2007) is daarvan de uitwerking welke van toepassing is op alle voorgenomen ontwikkelingen binnen het kustfundament.

Naast de bescherming tegen het water acht het rijk ook andere gebiedsontwikkelingen mogelijk. De beleidsnota biedt daarom een toetsingskader voor ruimtelijke ontwikkelingen op basis van de "ja, mits – nee, tenzij" benadering waarvoor de verantwoordelijkheid primair bij de provincie en de gemeente gelegd wordt. Voor het niet-bebouwd gebied en het strand geldt voor nieuw te realiseren bebouwing het 'nee, tenzij'-principe. Aangegeven wordt in welke gevallen bevoegde gezagen vanuit het belang van waterveiligheid medewerking kunnen verlenen aan initiatieven. In verband met het te beschermen belang van de primaire waterkering geeft de nota inzicht in de spreiding van verantwoordelijkheden over diverse overheden. Dit biedt mogelijkheden voor verbeterde bestuurlijke afstemming wat voor initiatiefnemers de transparantie bevordert in de beoordeling van voorgenomen ingrepen.

De beleidsstrategie die voor de kust gevolgd wordt is mede gebaseerd op het ongemoeid laten van de morfologische processen binnen het dynamisch zandig kuststelsel. Kort gezegd komt dit neer op: "het ruimte bieden aan een ongehinderd natuurlijk zandtransport langs en dwars op de kust". De concretisering van deze beleidsstrategie komt tot uitdrukking in de Handreiking voor ontwikkelingsmogelijkheden vanuit het beleid voor waterveiligheid. Het wordt van algemeen belang geacht dat in het kader van de kustontwikkeling overheden hun procedurele en inhoudelijke toetsing onderling afstemmen. Dit speelt zowel bij het ontwikkelen van beleid en/of (project)plannen als bij de concrete vergunningverlening. De verplichte watertoets (artikel 3.1.6. lid 1b / 5.1.3. lid 1b Besluit ruimtelijke ordening) is het middel om vroegtijdig tot de gewenste afstemming te komen.

Waterwet – Waterbesluit – Waterregeling

De verantwoordelijkheid voor waterveiligheid met betrekking tot de kustzone wordt gedeeld door de minister van Verkeer en Waterstaat (beheer waterstaatswerk Noordzee) en (het bestuur van) de zeewaterkering behorende waterschappen. In de gegeven situatie van Castricum aan Zee is dat het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Het voor de beheerstaken bedoelde instrumentarium werd tot voor kort aangereikt vanuit de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (Wbr). Deze is opgegaan in de per 22 december 2009 in werking getreden Waterwet. Voor het al dan niet toestaan van activiteiten blijft de Beleidslijn Kust overigens het afwegingskader.

De klimaatverandering heeft met name op het gebied van waterbeheer en -beheersing verstrekken gevolgen voor ons laag gelegen land. Bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogteschade en de zorg voor een goede waterkwaliteit zijn zaken die nu en in de toekomst extra inspanningen zullen vergen. Om te kunnen voldoen aan de (internationale) eisen die het waterbeheer van de toekomst aan ons land stelt, is de Waterwet vastgesteld en inmiddels in werking getreden. Deze maakt een integrale watersysteembenadering mogelijk. De Waterwet vormt de basis voor de normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld. Voor de primaire waterkeringen bevat de wet zelf de normering, terwijl deze voor andere delen van de rijkswateren nader uitgewerkt zijn in het Waterbesluit (Algemene Maatregel van Bestuur - AMvB) en/of de Waterregeling (ministeriële regeling). Voor de regionale wateren wordt de normering overgelaten aan de provincies (verordeningen en/of plannen). Voor Castricum betekent dit concreet dat de kustzone blijkens bijlage 1 bij de wet is aangewezen als primaire waterkering behorende bij Dijkkring 13, waarvoor een veiligheidsnorm geldt van 1/10.000, uitgedrukt als gemiddelde overschrijdingskans per jaar (bijlage II A bij de wet).

Kern van de Waterwet is de spreiding van verantwoordelijkheden over de betrokken overheden. Dit komt tot uitdrukking in het Waterbesluit waarin de organisatie van het waterbeheer nader is uitgewerkt en de verantwoordelijkheden zijn toegekend. Onderscheiden worden de oppervlaktewaterlichamen en de waterkeringen. Blijkens artikel 3.2 respectievelijk bijlage II van het besluit berust het beheer van het oppervlaktewaterlichaam Noordzee bij het Rijk (zie figuur 4). Op grond van paragraaf 6 van het Besluit (art. 6.13) geldt dienovereenkomstig een vergunningsplicht als bedoeld in artikel 6.5 van de Waterwet.

De uitvoering van de wet en bijbehorend besluit stelt hoge eisen aan samenwerking tussen de betrokken (overheids)organen, waartoe een belangrijke coördinerende taak bij de provincie is neergelegd. De leggers zullen in dat verband voldoende inzicht moeten verschaffen omtrent de eisen waaraan de waterstaatswerken ingevolge de normering dienen te voldoen. Het samenstel van normen, leggers, verordeningen en (beheers)plannen vormt uiteindelijk het toetsingskader voor de te verlenen watervergunning.

De Waterregeling, formeel de “Regeling houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen”, maakt onderscheid in waterkwaliteitsbeheer, waterkwantiteitsbeheer en het waterstaatkundig beheer, waar het specifiek in deze ruimtelijke onderbouwing om gaat. Binnen de begrenzing van de kaartbijlage IV van de regeling (zie fragment in figuur 4) is duidelijk tot waar het waterstaatkundig beheer van het oppervlaktewaterlichaam Noordzee door het Rijk zich uitstrekt.

Figuur 4 Begrenzing waterstaatkundig beheer Noordzee bij het Rijk (bijlage IV Waterregeling, Kaartblad 308)

De begrenzing aan de landzijde (zie figuur 4) is ingevolge artikel 3.4, lid 2 van de Regeling bepaald tot “de duinvoet” (zie ook Memorie van Toelichting). Naar historische opvattingen is dat de overgang van strand naar duin, begrensd door duinbegroeiing, maar tegenwoordig wordt een constante hoogtelijn op 3 m⁺ NAP als zodanig gehanteerd. Het gebruik van de rijkswaterstaatswerken is nader geregeld in paragraaf 4 van de Regeling. Met name in artikel 6.12 worden de uitzonderingen op de vergunningplicht, de ‘activiteiten van ondergeschikt belang’ (als bedoeld in artikel 6.12 en 6.13 van het Besluit), genoemd. In verband met de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens is vooral artikel 6.12, lid 1 sub d van de Waterregeling van belang (onthefing seizoensgebonden niet-permanente bebouwing).

Nationaal Waterplan 2009-2015

Naar aanleiding van het advies van de Deltacommissie “Samenwerken met Water” (2008) volgt het rijk een integrale benadering van het waterveiligheidsbeleid. De veiligheid staat voorop, maar tegelijkertijd wordt actief gezocht naar oplossingen die een meerwaarde kunnen opleveren voor natuur, milieu of economische ontwikkelingen. Dit komt met name tot uitdrukking in het nationale waterplan (NW), de vervanger voor de eerdere nota's waterhuishouding. Het NW vindt zijn grondslag in artikel 4.1.1 van de Waterwet en is een dynamisch instrument, waarmee de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en de daartoe behorende aspecten van het nationaal ruimtelijk beleid worden vastgelegd. In het NW komt het tweesporenbeleid van waterveiligheid en ruimtelijke ordening samen. Ook de stroomgebieds-beheersplannen worden hierin opgenomen. Het Nationale Waterplan 2009-2015, vastgesteld door de ministerraad op 22 december 2009 is het eerste NW. Uitgangspunt voor de kust is ‘de hoogte van het kustfundament, waar mogelijk, op natuurlijke wijze te laten meegroeien met de voortdurende stijging van de zeespiegel’. Streefbeeld is daarom dat op termijn de kustlijn enkele tientallen meters in zeewaartse richting zal zijn verplaatst.

De kust, inclusief de duinen, wordt op een natuurlijke dynamische wijze beheerd, hetgeen wil zeggen dat zodanige ruimtelijke omstandigheden gecreëerd worden dat het door de zee op de vooroever aangevoerde zand zich op natuurlijke wijze kan/zal verspreiden binnen het kustfundament. Naast een robuuste en veerkrachtige kust in het belang van de veiligheid, krijgen: natuur, landschappelijke en cultuurhistorische waarden, recreatie, economie, wonen en bereikbaarheid, ruimte binnen een duurzaam afwegingskader (Integrated Coastal Zone Management). Door middel van gebiedsvisies zullen de kustprovincies invulling moeten geven aan een met de waterveiligheid in harmonie zijnde ruimtelijke ontwikkeling.

Ontwerp-AMvB Ruimte (2010)

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) biedt op een aantal plaatsen de gelegenheid om middels een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) nadere regels te stellen aan de toepassing van uit de wet voortvloeiende instrumenten. Het gaat daarbij voor een belangrijk deel om de toekenning van verantwoordelijkheden aan de diverse overheidsniveaus waaraan door de minister voorwaarden worden verbonden. Deze zullen onder andere doorwerken in de provinciale verordeningen en de bestemmingsplannen. Tevens wordt met de AMvB Ruimte invulling gegeven aan de mogelijkheid om regels te stellen ten aanzien van de inhoudelijke vorm van bestemmingsplannen en ruimtelijke onderbouwingen, zoals aangegeven in artikel 3.37 Wro. De AMvB Ruimte heeft nu nog de status van ontwerp, maar de huidige minister heeft aangekondigd in 2011 met een aangepaste versie te zullen komen. Wanneer vaststelling daarvan kan worden verwacht is vooralsnog onduidelijk. Reden om op dit moment nog met de huidige standpunten rekening te houden

Voor inrichting en gebruik van het kustfundament zijn met name Titel 4.1 (*hoofdstuk 4*) en kaart 3 van de AMvB van belang (figuur 5). Voor de wijziging van de bestemming, zoals bedoeld met voorliggend projectbesluit, geldt dat deze toelaatbaar is mits hierdoor geen significante belemmering kan ontstaan voor:

- a. de instandhouding of versterking van het zandige deel van het kustfundament;
- b. het onderhoud, de veiligheid of mogelijkheden voor versterking van de primaire waterkering, mede met het oog op stijging van de zeespiegel.

In dat verband is cruciaal dat “nieuwe bebouwing”, waaronder wordt verstaan: ‘het oprichten van gebouwen, anders dan het vervangen van gebouwen door gebouwen van gelijke aard, omvang en karakter’, in principe op het kustfundament niet is toegestaan. Het betreft hier echter “bestaande bebouwing”, waaronder moeten worden verstaan ‘gebouwen die op het tijdstip van in werking treden van het besluit (AMvB) rechtmatig op het strand aanwezig zijn of waarvoor een vergunning is verleend dan wel een aanvraag omgevingsvergunning is ingediend die kan worden verleend’. In het kader van voorkoming van verdere verstedelijking worden bovendien “nieuwe gebouwen” voor restaurant, café, kleinschalig hotel, kampeerbedrijf en/of zorgboerderij niet aangemerkt als zijnde “nieuwe bebouwing” voor bezoekersintensieve dagrecreatie. In verband met een “zorgvuldig gebruik van de ruimte” dient de provincie overigens bij verordening nadere regels te stellen voor het bouwen in het buitengebied (zie paragraaf 3.3). Voor dagrecreatieve bebouwing met een functionele binding tot een locatie geldt dan weer een soepeler opstelling. In verband met het behoud van de landschappelijke kernkwaliteit (uitzicht op een vrije horizon met de blik op zee) dient bij een wijziging ten opzichte van een eerdere bestemming verantwoord te worden op welke wijze met deze kernkwaliteit van de kust en overige gebiedskwaliteiten rekening is gehouden. Overigens behoudt de Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met de Minister van VROM (thans de minister van Infrastructuur en Milieu) de mogelijkheid (artikel 8.2. van de AMvB) om met het oog op bijzondere omstandigheden (op verzoek van gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders) ontheffing te verlenen van de beperkingen in de artikelen 4.5 en 4.6

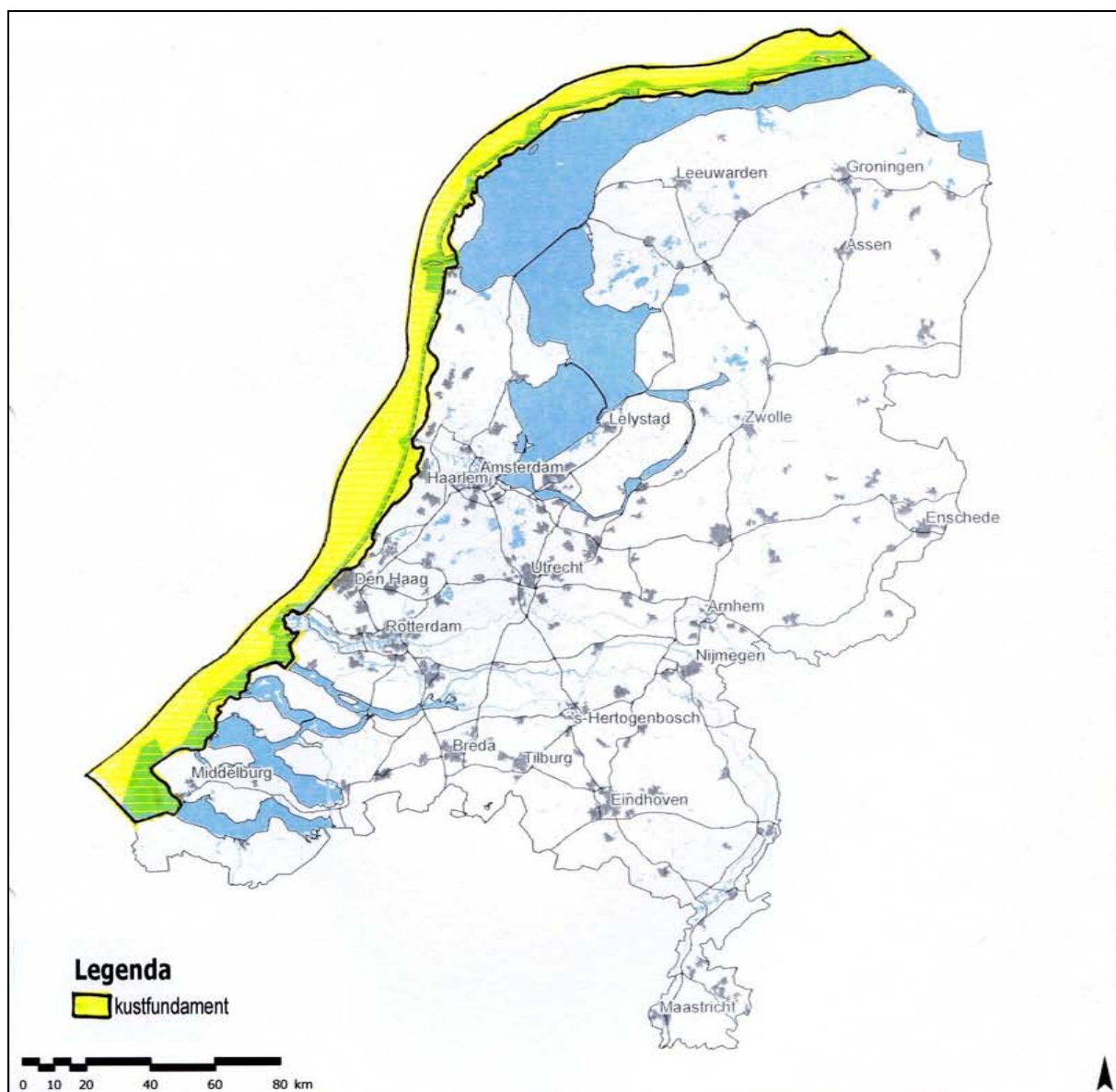
Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet)

De Natuurbeschermingswet 1998 geeft provincies instrumenten om natuurwaarden van bepaalde gebieden te beschermen. Het gaat dan primair om gebieden die door de minister van LNV (thans de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie) zijn aangewezen als “Natura 2000-gebied” of als beschermd “natuurmonument”. Hierbij kan het ook gaan om activiteiten buiten deze gebieden die wel invloed hebben op het Natura-2000 gebied (externe werking). Delen van de kustzone vallen onder het regime van de ecologische hoofdstructuur (EHS). Als een gebied wel tot de EHS behoort, maar geen beschermd natuurmonument is of een Natura-2000-gebied, beoordeelt de gemeente de mogelijke effecten op natuurwaarden in het ruimtelijke ordeningsspoor.

Bescherming in de zin van ruimtelijke ingrepen moet er op gericht zijn dat de ecologische kwaliteit van habitattypen, in dit geval het strand en de duinen, ten minste behouden blijft maar bijvoorkeur zal verbeteren. In elk geval moet worden voorkomen dat menselijk gebruik in de toekomst significante negatieve effecten zal hebben.

Natura-2000

Het doel van Natura-2000 is het creëren van een netwerk van natuurgebieden om belangrijke flora en fauna te beschermen. Daartoe is in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn een selectie gemaakt van habitats en soorten. Elke lidstaat dient zelf gebieden aan te wijzen waarbij voor habitattypen en soorten (instandhoudingsdoelstellingen) worden geformuleerd. Inmiddels is deze aanpak doorgezet voor gebieden op zee, waaronder de Noordzee. Voor het Nederlandse deel van de Noordzee is een aantal gebieden in procedure, waaronder de Noordzeekustzone langs de Noord-Hollandse kust. Het gaat daarbij in principe om "permanent met zeewater van geringe diepte overstroomde zandbanken" langs de kust waarin beschermde zeezoogdieren en enkele beschermde vissoorten voorkomen.

Figuur 5 Kustfundament, Kaartblad 3 AMvB Ruimte

Bron: Ministerie van V&W

Kartografie: Ministerie van VROM/PortR/NRO/GIRO

3.3 Provinciaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040 (20 oktober 2009)

De kust van Noord-Holland vertegenwoordigt één van de bijzondere landschappen die van belang zijn voor de verdere ontwikkeling van de metropoolregio Amsterdam (jonge duinlandschap). Ook in de periode tot 2040 zal de dynamische kustzone zich, mede onder invloed van de klimaatverandering, verder ontwikkelen. In te maken keuzes ten aanzien van gebruik en landinrichting zal rekening moeten worden gehouden met de te verwachten zeespiegelstijging. De Beleidslijn Kust, het Waterbesluit, de Waterregeling en de AMvB Ruimte zijn daarvoor richtinggevend. Desalniettemin is het van belang dat de kustplaatsen hun identiteit behouden en versterken.

De provincie NH onderscheidt in haar ruimtelijk beleid drie hoofdzaken, te weten: ruimtelijke kwaliteit, duurzaam ruimtegebruik en klimaatbestendigheid. Zonder afbreuk te doen aan andere gebieden in de provincie, kan de ruimtelijke kwaliteit van de kust worden geduid als van groot belang voor de natuurontwikkeling. In de zin van duurzaam ruimtegebruik biedt de kustzone ruime en gedifferentieerde gebruiksmogelijkheden voor recreatie en toerisme naast economische activiteiten. In het kader van klimaatbestendigheid heeft het duingebied een primaire betekenis als waterkering, met dien verstande dat de waterveiligheid natuurlijk zo sterk is als de zwakste schakel in de dijkkring. Duidelijk is dat de hoofdbelangen van de provincie Noord-Holland zich alle drie manifesteren binnen het kustfundament.

Klimaatbestendigheid

De provincie streeft naar een klimaatbestendige ruimtelijke ordening door bij nieuwe bouwinitiatieven en veranderingen in grondgebruik rekening te houden met vanuit het aspect waterveiligheid te stellen randvoorwaarden. Ze zal zelf echter geen aanvullende bescherming bieden ten opzichte van het op rijksniveau vastgestelde beschermingsniveau. Voor het Noordzeestrand betekent dit dat er in het verlengde van het rijksbeleid, aanvullende voorwaarden gesteld worden ten aanzien van ruimtelijke ontwikkelingen om eventuele versterking van de primaire waterkering in de toekomst niet onmogelijk te maken. Daarbij wordt voor de lange termijn (tot 2040) voor de versterking van de kust de voorkeur gegeven aan de zachte, zandige oplossingen, in combinatie met natuurverbetering. Concreet betekent dit dat ontwikkelingen op het strand het principe van het dynamisch kustbeheer (rijksbeleid) in geen geval mogen belemmeren. De integrale benadering van de wateropgave biedt echter mogelijkheden tot het combineren van functies.

Ruimtelijke kwaliteit

De Provincie Noord-Holland wil de karakteristiek van (cultuur)landschappen optimaal benutten door deze te gebruiken bij nieuwe ontwikkelingen. Het toestaan van ontwikkelingen buiten het verstedelijkt gebied wordt daarom afhankelijk gesteld van overeenkomst met het Landschaps-DNA van de locatie. Nieuwe ontwikkelingen dienen de ontwikkelingsgeschiedenis, de ordeningsprincipes en bebouwingskarakteristiek van het landschap en de inpassing in de ruimere omgeving te respecteren. Beoordeling van ontheffingsverzoeken vindt daarom plaats vanuit het principe “nee, tenzij”. Behoud en eventuele ontwikkeling van landschappelijke kernkwaliteiten vormen de kaders voor de belangenafweging. Voor de kustzone worden de aardkundige waarden van de duinen van belang geacht in verband met de historische betekenis voor het ontstaan van het grondgebied van de provincie en de wijze waarop het gebied in gebruik is genomen. De landschappelijke diversiteit en differentiatie zijn twee begrippen die verweven zijn met de kwaliteit die Noord-Holland te bieden heeft en voor de toekomst wil behouden en versterken. Dit past geheel binnen het beeld van de metropoolregio. In dit verband kan overigens ook gewezen worden op de ligging van Castricum op afstand van de kust met één verbinding naar de kust (als element van de dorps-DNA). De kernkwaliteiten van het strand beperken zich overigens tot de openheid en beleving van het aangrenzende jonge duinlandschap.

De cultuurlandschappen van Noord-Holland bieden de provincie gebieden met hoge natuurwaarden en een hoge biodiversiteit. De spreiding van deze waarden biedt mogelijkheden tot vorming van een robuust netwerk. Naast de kwaliteit voor de leefomgeving en het vestigingsklimaat biedt dit tevens een goede basis voor recreatie en toerisme, voor Noord-Holland een groeiende economische sector. Met het oog op de onderhavige projectlocatie zijn het Noordhollands Duinreservaat en de Noordzee van belang als delen van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Beide maken onderdeel uit van de in Europees verband te beschermen Natura 2000 gebieden, ondanks het feit dat de formele aanwijzing van deze gebieden nog in procedure is. Het strand bevindt zich daartussen als een bijzondere schakel (zie ook paragraaf 4.6). De provincie streeft er naar om meer samenhang te brengen in de recreatieve structuur door het recreatief medegebruik van landschap en natuurgebieden.

Duurzaam ruimtegebruik

Uitgangspunt voor een duurzaam ruimtegebruik is “de juiste functie op de juiste plek”. Groene ruimte en recreatie vormen een herkenbare eenheid, waarmee ook recreatie en natuur als complementaire functies kunnen worden beschouwd. Groene uitloopgebieden zijn in een stad of verstedelijkte regio van belang voor de leefbaarheid en het vestigingsklimaat (metropolitane landschappen). Naast een sterke behoefte aan groei van recreatieve ruimte vindt de provincie Noord-Holland het belangrijk dat zoveel mogelijk natuur wordt gerealiseerd. Hier tegenover staat dat stedelijke functies zoveel mogelijk geconcentreerd moeten worden in de verstedelijkte gebieden. De provincie wil daarom gemeenten helpen met de verdere stedelijke verdichting en het optimaliseren van het grondgebruik in bestaand stedelijk gebied. Ontwikkelingen buiten Bestaand Bebouwd Gebied (BBG) zijn daarom toelaatbaar na onderzoek en afweging van belangen indien voldaan wordt aan de eisen ten aanzien van ruimtelijke kwaliteit, bereikbaarheid en duurzaam bouwen.

Kustontwikkeling

De kust en het metropolitane landschap vormen, mede uit economisch perspectief, zeer belangrijke dragers voor een samenhangend beleid voor recreatie en toerisme op nationaal en internationaal niveau. De provincie zet zich daarom extra in voor het realiseren van volwaardige recreatieve knooppunten, waarin meerdere functies worden gecombineerd. Voor het strand wordt uitgegaan van een aanzienlijke (zeewaartse) verbreding van het zandig kustfundament, als resultaat van de huidige beheersystematiek, waardoor meer ruimte voor natuur, recreatie en toerisme ontstaat. De provincie ziet daarin kansen voor verbetering van de concurrentiepositie van deze sector. In dat verband wordt van belang geacht dat aanwezige voorzieningen beter benut kunnen worden als effect van verlenging van het toeristisch seizoen en verbreding van het toeristisch product. Door kwalitatieve aanpassingen aan de huidige gebruikersnormen en een eigentijdse uitstraling wordt versterking van de sector zeker bereikbaar geacht. Aan de betrokken ondernemers zal daarom ontwikkelingsruimte worden geboden voor zover ontwikkelingen aantoonbaar geen negatieve effecten zullen hebben voor de natuur en de waterveiligheid. Samenvattend vindt de provincie een integrale ontwikkeling van de kust nodig voor versterking van de identiteit van de badplaatsen. De belangen op het gebied van kustversterking, recreatie, toerisme, bereikbaarheid, landschaps- en natuurontwikkeling moeten daarbij zorgvuldig worden afgewogen. Dit beleid is mede ontwikkeld op basis van de bevindingen van de verkenning “Costa Hollanda” (DHV - 2008). Concreet onderdeel van deze beleidsruimte is de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens die zich traditioneel alleen gedurende het zomerseizoen op het strand bevonden. Om de mogelijkheden te verruimen heeft de provincie een zoneringssysteem geïntroduceerd dat is opgenomen in artikel 30 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS). Een uitleg over het reeds voorafgaand ontwikkelde bijpassende beleid volgt hieronder.

Jaarrondexploitatie van strandpaviljoens: ontwikkelingen en mogelijkheden (11 augustus 2009)

Om een extra impuls te geven aan het toeristisch-recreatieve belang van het strand heeft de provincie NH in augustus 2009 een notitie uitgebracht met betrekking tot de ontwikkeling en mogelijkheden van jaarrondexploitatie van strandpaviljoens. Gelet op de aantallen bezoekers / gebruikers van het strand is het kusttoerisme een belangrijke drager van de Noord-Hollandse economie. Het gaat daarbij zowel om dagrecreatie als om korte vakanties. Dit sluit aan bij de algemene trend in het toeristisch-recreatief gedrag. Tot voor kort was de recreatieve activiteit op het strand beperkt tot het strandseizoen, globaal tussen maart en oktober. De toeristisch-economische betekenis van het strand kan worden vergroot door uitbreiding van het seizoen. Hieraan kan tegemoet worden gekomen door jaarrondexploitatie van seizoensgebonden strandpaviljoens mogelijk te maken. Provinciale Staten van Noord-Holland hebben in 2007 reeds die mogelijkheid geboden door (onder andere in het Ontwikkelingsbeeld Noord-Holland Noord) de aanwijzing van ‘ja-mitszones’ waarbinnen de jaarrondexploitatie wordt toegestaan. Deze beleidskeuze is gekoppeld aan de stedelijke bebouwing van kustplaatsen, recreatieve steunpunten en strandopgangen (bereikbaar per auto en/of fiets). Hiermee is een zonering aangegeven tussen het recreatief belang en het natuurbelang ten aanzien van het gebruik van het strand. Onder natuurbelang moet in dit verband ook het principe van dynamisch kustbeheer worden verstaan. Voor Castricum aan Zee is een aaneengesloten zone van 2 x 125 meter ter weersijden van de strandopgang nabij de Zeeweg (kilometerpaal 45) als ja-mitszone aangewezen. Om te voorkomen dat exploitanten die van de mogelijkheden gebruik willen maken ook een vergunning voor de Natuurbeschermingswet nodig hebben heeft de provincie een profiel vastgesteld (zie bijlage 3). Als hieraan wordt voldaan is geen vergunning in het kader van de Nb-wet nodig. Het is aan de gemeenten om een en ander, uiteraard in overeenstemming met de waterstaatkundig beheerder, verder in planologische zin mogelijk te maken.

Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS - 21 juni 2010)

In het belang van een goede ruimtelijke ordening (Wro) wordt het noodzakelijk geacht dat de provincie algemene regels stelt omtrent de inhoud van, en de toelichting op, bestemmingsplannen ten aanzien van alle onderwerpen, in zowel het landelijk als het bestaand bebouwd gebied (BBG) van Noord-Holland, waar een provinciaal belang mee gemoeid is. Deze regels zijn weergegeven in de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) zoals vastgesteld op 21 juni 2010. In het kader van de thans voorgenomen ontwikkelingen op het strand van Castricum aan Zee is een aantal artikelen van bijzonder belang.

- Ingevolge artikel 8 (aardkundig waardevolle gebieden) dient in de ruimtelijke onderbouwing te worden aangegeven of er in een gebied bijzondere aardkundige waarden voorkomen, zoals beschreven in het bijlagerapport "Actualisatie Intentieprogramma Bodembeschermingsgebieden" (vastgesteld door Provinciale Staten d.d. 12 januari 2004, nr. 68) en in hoeverre daarmee in de planvorming rekening is gehouden. Blijkens de opgenomen Aardkundige Monumentenlijst (AML) behoren de duinen tussen Egmond en Wijk aan Zee (eenheid 58) tot de beschermde gebieden (Provinciale Milieuverordening). Dit is voldoende aanleiding om hieraan in hoofdstuk 4 nadere aandacht te schenken.
- Artikel 19 van de PRVS is er op gericht te voorkomen dat gebieden binnen de ecologische hoofdstructuur (EHS) en de aangewezen ecologische verbindingzones (EV) ten gevolge van ruimtelijke ontwikkelingen worden aangetast of dat omzetting naar de natuurfunctie daardoor onomkeerbaar wordt belemmerd. De ruimtelijke kwaliteitseisen als bedoeld in artikel 15 dienen daarbij in acht te worden genomen. Indien daaraan op voorhand niet kan worden voldaan dient beoordeeld te worden of een ontheffing mogelijk is. Bijlage 1 van de PRVS geeft op basis van de index Natuur en Landschap, daarvoor de kaders aan door middel van een omschrijving van de wezenlijke kenmerken en waarden van de natuur in Noord-Holland. In dit geval zijn met name de hoofdtypen N01 "Grootschalige, dynamische natuur" en N08 "Open Duinen" van belang. Een en ander wordt in hoofdstuk 4 nader belicht.
- Artikel 28 van de PRVS ziet toe op bescherming van alle primaire waterkeringen in de provincie. Daartoe wordt een vrijwaringszone gehanteerd van 100 meter binnendijs, respectievelijk 175 meter buitendijs. Bij de toets of activiteiten wel of niet toelaatbaar geacht worden is tevens het oordeel van de waterbeheerder van belang. Hoewel in paragraaf 3.2 daaraan al ruime aandacht is besteed wordt in hoofdstuk 4 hier nader op ingegaan in relatie tot de verplichte watertoets.
- Teneinde het beleid ten aanzien van jaarrondexploitatie van strandpaviljoens te laten doorwerken in ruimtelijke plannen is het zoneringsprincipe uit de betreffende beleidsnotitie geborgd in artikel 30 van de PRSV. Uiteraard vormt dit de fysiek ruimtelijk basis voor het onderhavige initiatief.

3.4 Beleid Hoogheemraadschap

Beleidsregels strandpaviljoens en vergelijkbare objecten 2009

Als beheerder van de primaire waterkering heeft het college van dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, op 23 juni 2009 de "Beleidsregels strandpaviljoens en vergelijkbare objecten 2009" vastgesteld. Hiermee sluit het heemraadschap aan op het provinciaal beleid ten aanzien van de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens. Binnen de 'ja-mitszone' als door de provincie aangegeven acht het heemraadschap, in verband met het dynamisch kustbeheer (lees: natuurlijke duinaanvulling), de aanwezigheid van strandpaviljoens in de winterperiode aanvaardbaar, mits er een bebouwingsvrije tussenruimte wordt aangehouden van minimaal 150 meter. Uitzondering op deze regel is mogelijk indien de situering van 2 paviljoens ter weerszijden van een strandopgang plaatsvindt. Een en ander krijgt uiteindelijk zijn uitwerking in de op grond van artikel 6.1 e.v. van de Waterwet te verlenen watervergunning.

Toepassing van voornoemde beleidsregels leert dat in de situatie van Castricum aan Zee (ja-mitszone 250 m) de jaarrondexploitatie van ten hoogste twee strandpaviljoens kan worden toegestaan. Gelet op de risico's van hoge waterstanden gedurende de winterperiode is, in verband met de bereikbaarheid, derhalve een situering direct ter weerszijden van de strandopgang, niet noodzakelijk, maar wel voor de hand liggend. Omdat vorming van strand en duinen gebonden is aan een dynamisch morfologisch proces dient in dit geval de mogelijkheid te blijven bestaan dat de situering van de bebouwing ten opzichte van de (zich verplaatsende) duinvoet (basiskustlijn) na verloop van tijd wordt aangepast.

Daartoe kan de watervergunning voor een periode van 5 jaar worden verleend, waarna deze opnieuw voor een komende periode van 5 jaar kan worden verlengd. Voor de plaatsbepaling wordt uitgegaan van een aan het eind van de vergunningsperiode te verwachten ligging van de duinvoet, vermeerderd met de hoogte van het paviljoen ten opzichte van de vloerhoogte op NAP⁺ 4,50 meter. Met deze opstelling kan tegemoet worden gekomen aan de eisen die de AMvB Ruimte stelt ten aanzien van instandhouding of versterking van het zandige deel van het kustfundament en voor het onderhoud, de veiligheid of mogelijkheden voor versterking van de primaire waterkering, mede met het oog op de stijging van de zeespiegel (Titel 4.1). De initiatieven dienen overigens altijd getoetst te worden op mogelijke negatieve effecten op de kwaliteit van de waterkering en de waterkerende functie. Aan de vergunning kunnen uiteraard alleen voorwaarden worden gesteld die verband houden met de te beschermen belangen. Omdat op dit gebied het beleid van het HHNK nog in ontwikkeling is behoeft niet te worden uitgesloten dat op basis van opgedane praktijkervaringen op termijn de regels nog aangepast zullen worden.

3.5 Gemeentelijk beleid

Het rijk wil vanuit het 'nee, tenzij'-principe voor het kustfundament bebouwing toestaan die past in het ontwikkelingsgerichte en gebiedsgerichte ruimtelijk beleid. Achterliggende gedachte daarbij is dat weliswaar de waterveiligheid de 1^e prioriteit heeft ten aanzien van het kustfundament, maar dat dit andere activiteiten op het strand niet behoeft uit te sluiten. De provincie Noord-Holland heeft hierop aanvullend geconstateerd dat de toeristisch-recreatieve betekenis van de kustzone een aanmerkelijk economisch belang vertegenwoordigt. Zowel het belang van recreanten en toeristen, als het belang van de strandexploitanten zou direct gediend zijn bij uitbreiding van het seizoen. Een mogelijkheid is om gedurende de winterperiode enkele strandpaviljoens op het strand toe te staan. Daarnaast biedt het overnachten in de tijdens het zomerseizoen op het strand aanwezige strandhuisjes mogelijkheid om het verblijf op het strand aanzienlijk te verruimen. Beide opties zijn in eerste instantie niet door de gemeenteraad van Castricum gehonoreerd. De blijvende vraag vanuit de direct betrokkenen, alsmede de problemen met betrekking tot de handhaving van het overnachtingsverbod, is voor de raad in 2009 aanleiding geweest om het college op te dragen zowel de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens, als ook het fenomeen overnachten in strandhuisjes, vanuit gemeentelijk perspectief nader te belichten. Dit heeft geresulteerd in de "Discussienota Onderzoek Strand - Jaarrondexploitatie Strandpaviljoens & Overnachten in Strandhuisjes" (november 2009).

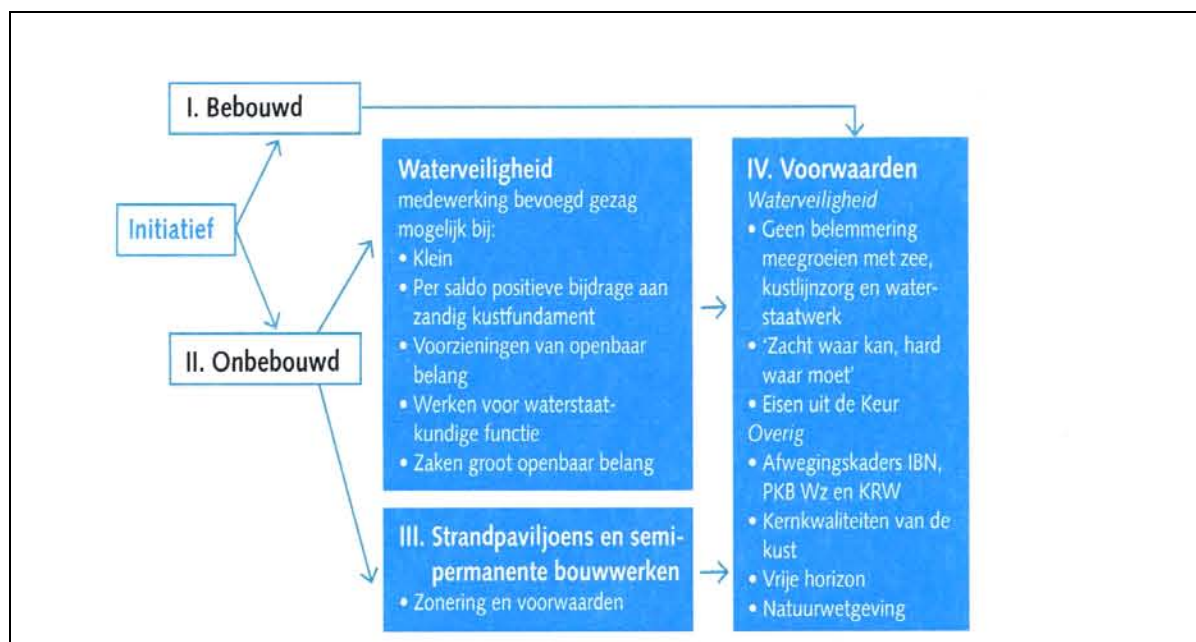
Het seizoen waarbinnen bebouwing op het strand van Castricum aan Zee tot op heden formeel werd toegestaan liep van 15 maart tot en met 31 oktober. Zowel publiekrechtelijk (bestemmingsplannen) als ook privaatrechtelijk (afspraken en overeenkomsten) is deze termijn vastgelegd. Inmiddels is in het economisch beleid (uitvoeringsprogramma werkdocument "Kwaliteitsimpuls Economie Castricum") wel ruimte geboden voor seizoensverbreding en aanvullende voorzieningen. Zowel jaarrondexploitatie van de strandpaviljoens als het gedurende de zomerperiode toestaan van overnachten in de strandhuisjes voldoen aan dit beleidsuitgangspunt. Hiermee kan aan het strand als drager van recreatie en toerisme en één van de belangrijkste pijlers van de lokale economie een nieuwe impuls worden gegeven. Mede vanuit dat perspectief heeft de gemeenteraad op 18 februari 2010 ingestemd met de voorgenomen ontwikkelingen ten aanzien van strandpaviljoens en strandhuisjes. Nader overleg met betrokkenen, waaronder het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, heeft er toe geleid dat de raad op 23 september 2010 kon instemmen met het uitgangspunt om de jaarrondexploitatie vooralsnog voor een 4-tal strandpaviljoens planologisch te regelen.

3.6 Conclusies op basis van beleid

De Handreiking als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Beleidslijn Kust geeft onder punt III het beleid voor jaarrond aanwezigheid en -exploitatie van strandpaviljoens en andere semi-permanente bouwwerken op het strand aan (zie figuur 6). Hierop is het 'ja, mits'-principe van toepassing indien passend in het ruimtelijk beleid van gemeente en provincie (zonering). Maatgevend daarvoor zijn de functionele relatie van het strand met een kustplaats of recreatieconcentratiepunt, met het dynamisch duinbeheer en met handhaving van de kustlijn (zandsuppletie). Omdat dit verband houdt met het beheer van de waterkering wordt van het verantwoordelijke waterschap verwacht voorwaarden te stellen aan deze optie. Het HHNK heeft hieraan invulling gegeven middels het door het college van dijkgraaf en hoogheemraden vastgestelde vergunningenbeleid. Het nakomen van de gestelde voorwaarden vindt zijn uitwerking in de beoordeling van de aanvraag van de noodzakelijke watervergunning.

Uit voorgaande beleidskaders blijkt dat op het strand van Castricum aan Zee aan het provinciaal en gemeentelijk beleid op voorhand invulling kan worden gegeven voor ten hoogste 2 strandpaviljoens die jaarrond geëxploiteerd zullen worden, mits ze voldoen aan de voorwaarden van het HHNK. Vanuit het oogpunt van waterveiligheid gelden voor de semi-permanente, jaarrond op het strand aanwezige, bouwwerken de voorwaarden dat deze door het waterschap vergund kunnen worden voor beperkte perioden (meestal 5 jaar), met een zorgvuldig overwogen positionering en voorts onder specifieke bouwvoorschriften. Gebleken is echter dat het hoogheemraadschap aanvankelijk kan instemmen met maximaal 4 strandpaviljoens die in Castricum jaarrond geëxploiteerd zullen worden. Het spreekt voor zich dat ten alle tijde het plaatsen van deze bouwwerken geheel voor eigen risico van eigenaar en/of exploitant geschiedt.

Voor het overnachten geldt in elk geval dat de strandhuisjes in alle opzichten, zowel qua aard als qua omvang en technische staat, geschikt zijn voor nachtverblijf. In termen van het Bouwbesluit vallen dit soort bouwwerken niet langer onder de categorie 'overige gebruiksfuncties', maar onder de 'logies-functie'. Dit betekent dat per strandhuisje strengere eisen gesteld moeten worden aan met name de technische staat ten aanzien van (brand)veiligheid. De gemeenteraad heeft op 18 februari 2010 met deze voorgestelde koerswijziging ten aanzien van het gebruik van het strand ingestemd. Een en ander zal zijn beslag nog moeten krijgen in een herziening van het vigerende bestemmingsplan, volgend op het projectbesluit.

Figuur 6 Handreiking voor ontwikkelingsmogelijkheden vanuit het beleid voor waterveiligheid

Bron: Beleidslijn Kust, september 2007

Ministerie van V&W, Directoraal-Generaal Water
Ministerie van VROM, Directoraal-Generaal Ruimte

4 Onderzoek

4.1 Algemeen

Om na te gaan of een locatie geschikt is voor het beoogde functionele gebruik en of de plannen in verband met dat gebruik zowel economisch als maatschappelijk haalbaar zijn dient elk ruimtelijk plan vergezeld te gaan van een onderzoeksparagraaf waarin de meest essentiële aspecten nader belicht worden. In dit geval betreft het weliswaar een zeer bijzondere locatie maar in planologische zin slechts een beperkte ruimtelijke ontwikkeling omdat die hoofdzakelijk gericht is op het gebruik van bestaande bebouwing. De invloed van het projectbesluit op de directe omgeving zal dus ook naar verwachting van marginale betekenis zijn.

4.2 Planologische aspecten

Water en Bodem

De bodemkwaliteit is in het kader van een ruimtelijke ontwikkeling van belang indien er sprake is van een functieverandering in welk geval de bodem geschikt moet zijn voor de nieuwe functie(s). In het Besluit Indieningsvereisten is het doen van bodemonderzoek bij bouwactiviteiten verplicht gesteld. Bij functies waarbij sprake is van langdurig verblijf van mensen (langer dan drie uur) is bodemonderzoek noodzakelijk. Het projectbesluit heeft betrekking op het gebruik van bestaande bebouwing, zodat in dit geval geen nader bodemonderzoek vereist is. Met betrekking tot de Noordzee en het bijbehorende strand kan worden gesteld dat zowel water als bodem van de projectlocatie voortdurend onder invloed staan van de elementen en als zodanig een zeer dynamische natuurlijke omgeving vormen. Voor een groot deel van de kustlijn geldt in verband daarmee ook een natuurlijk functioneel gebruik. Plaatselijk gebruik ten behoeve van recreatie en toerisme dient te allen tijde hieraan ondergeschikt te blijven. Omgekeerd betekent dit dat iedere vorm van vervuiling van bodem en/of water door het treffen van maatregelen en/of het aanbrengen van voorzieningen dient te worden voorkomen. In het geval van strandpaviljoens en strandhuisjes dient vuil water middels de aanwezige riolering te worden afgevoerd naar de rioolwaterzuivering. Voor zover binnen de gebouwde voorzieningen gebruik wordt gemaakt van chemische toiletten, omdat de rioolaansluiting ontbreekt, dient te worden voorzien in een centrale stortplaats en -opvang die een verantwoorde afvoer van de reststof mogelijk maakt. Overigens zullen de reeds bestaande maatregelen ten aanzien van de afvoer van afvalstoffen van het strand en de zich daarop bevindende voorzieningen niet wezenlijk veranderen ten gevolge van de jaarrondexploitatie van enkele paviljoens en het overnachten in strandhuisjes. Voor (grond)water en bodem is derhalve ten gevolge van de toekomstige activiteiten geen negatieve invloed te verwachten.

Geluid

De Wet Geluidhinder regelt de mate waarin geluidgevoelige voorzieningen belast mogen worden met geluid dat wordt veroorzaakt door (spoor-)wegverkeer. Middels een akoestisch onderzoek kan worden nagegaan of nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen lijden tot overschrijding van de geluidsnormen. Het voornemen voor jaarrondexploitatie van strandpaviljoens en de mogelijkheden om te overnachten in strandhuisjes hebben geen andere invloed op de geluidsaspecten met betrekking tot de locatie dan welke door het menselijk gedrag wordt veroorzaakt. Duisternis en stilte vormen de kernwaarden van het strandlandschap. De aantrekkingskracht om op het strand te willen overnachten komt overigens voort uit de nadrukkelijke wens tot verblijf in de natuurlijke omgeving van het strand, met het daarbij behorende achtergrondgeluid. Dit geldt in hoofdlijn ook voor het verblijf in strandpaviljoens tijdens het winterseizoen dat primair bedoeld is als een voor recreatie en toerisme ondersteunende voorziening. Samenvattend wordt geconstateerd dat het strand een omgeving is waar de elementen primair het achtergrondniveau voor geluid bepalen en dat bovendien grenst aan het beschermde natuurgebied van de duinen (Natura-2000). Om in dat verband hinder en overlast bij excessief gedrag te voorkomen wordt via privaatrechtelijke weg, daarbij ondersteund door de (aangepaste) Algemene Plaatselijke Verordening, aan de gebruikers een passende beperking opgelegd.

Luchtkwaliteit

Het Besluit luchtkwaliteit 2005 verplicht gemeenten in algemene zin bij het opstellen van ruimtelijke plannen de grenswaarden uit dit besluit in acht te nemen. De luchtkwaliteit wordt met name bepaald

door de verkeersintensiteit op intensief gebruikte wegen in de nabijheid en eventuele grote industriële bronnen of intensieve veehouderijbedrijven. Op basis van onderzoek is gebleken dat de kustzone van de gemeente Castricum voldoet aan de geldende Europese normen. Daar er in de omgeving van het strand geen grote verkeerswegen liggen, en zich geen industriële of intensieve veehouderijbedrijven bevinden, is aannemelijk dat de grenswaarden voor luchtkwaliteit door het voorgenomen projectbesluit niet in negatieve zin zullen worden beïnvloed. Met deze constatering is nader onderzoek naar de invloed van het voorgenomen projectbesluit op de luchtkwaliteit overbodig.

4.3 Watertoets en Waterhuishouding

Na de ondertekening van de startovereenkomst “Waterbeheer in de 21^e eeuw” is de watertoets geïntroduceerd als instrument om in een vroegtijdig stadium van ruimtelijke planvorming water deel te laten uitmaken van het ruimtelijk afwegingskader. Toepassing van het instrument ligt sinds 2003 verankerd in het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 en is overgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening zoals dat sinds 1 juli 2008 van kracht is (artikel 3.1.6. lid 1b / 5.1.3. lid 1b Bro). Aangezien gemeentelijke ruimtelijke plannen op basis van de Wro geen provinciale goedkeuring meer behoeven en inmiddels de Waterwet in algemene zin de waterbelangen vertegenwoordigt, zullen binnenkort het Nationale Waterplan en de provinciale of regionale waterplannen de primaire toetsingkaders vormen in het watertoetsproces. Het nationale waterplan en de provinciale en regionale waterplannen zullen daarom binnenkort de status van structuurvisie in de zin van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) krijgen. Wat blijft zijn de algemene basisprincipes van het waterbeleid, zoals deze door Rijkswaterstaat en de waterschappen worden bewaakt, namelijk:

- niet afwentelen van problemen op een ander gebied, zowel waterbeheertechnisch, bestuurlijk als financieel gezien;
- het handelen naar mogelijkheden in de volgorde: vasthouden, bergen en afvoeren van water;
- het schoonhouden, scheiden en zuiveren van water vanuit de gedachte dat de waterkwaliteit en de ecologie in de bestaande situatie niet mogen verslechteren (stand-still beginsel).

Het bijzondere van de locatie is dat het in principe een oppervlaktewaterlichaam betreft dat in de zin van waterbeheersing op het continent het laatste en laagste lozingspunt vormt. Onder verwijzing naar hoofdstuk 3 wordt geconstateerd dat de watertoets in dit verband slechts van beperkte betekenis zal zijn. De waterhuishouding verandert niet en er bestaan derhalve uit dien hoofde geen argumenten om aanvullende maatregelen te treffen. Om die reden is hieromtrent voorafgaand overleg met het HHNK niet van betekenis, zodat volstaan kan worden met het algemene overleg ex artikel 5.1.1. Bro.

4.4 Externe veiligheid

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) vormt de standaard voor het beheersen van de risico's voor de omgeving bij gebruik, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk, lpg en munitie over weg, water en spoor en door buisleidingen. Ook risico's van het gebruik van luchthavens valt onder de regels voor externe veiligheid. In dat kader dient voor de betreffende locatie te worden onderzocht of:

- a. in de directe omgeving bedrijven aanwezig zijn waar opslag, gebruik en/of productie van gevaarlijke stoffen plaatsvindt;
- b. in de directe omgeving vervoer plaatsvindt van gevaarlijke stoffen over wegen, spoorwegen, waterwegen of door leidingen.

Van al deze omstandigheden is in het onderhavige geval geen sprake. Evenmin is er een vliegveld in de directe nabijheid. Op grond van deze constatering kan worden gesteld dat aspecten van externe veiligheid in het kader van dit projectbesluit geen rol van betekenis hebben zodat nader onderzoek achterwege kan blijven.

4.5 Landschap en cultuurhistorie, aardkundigewaarde, archeologie

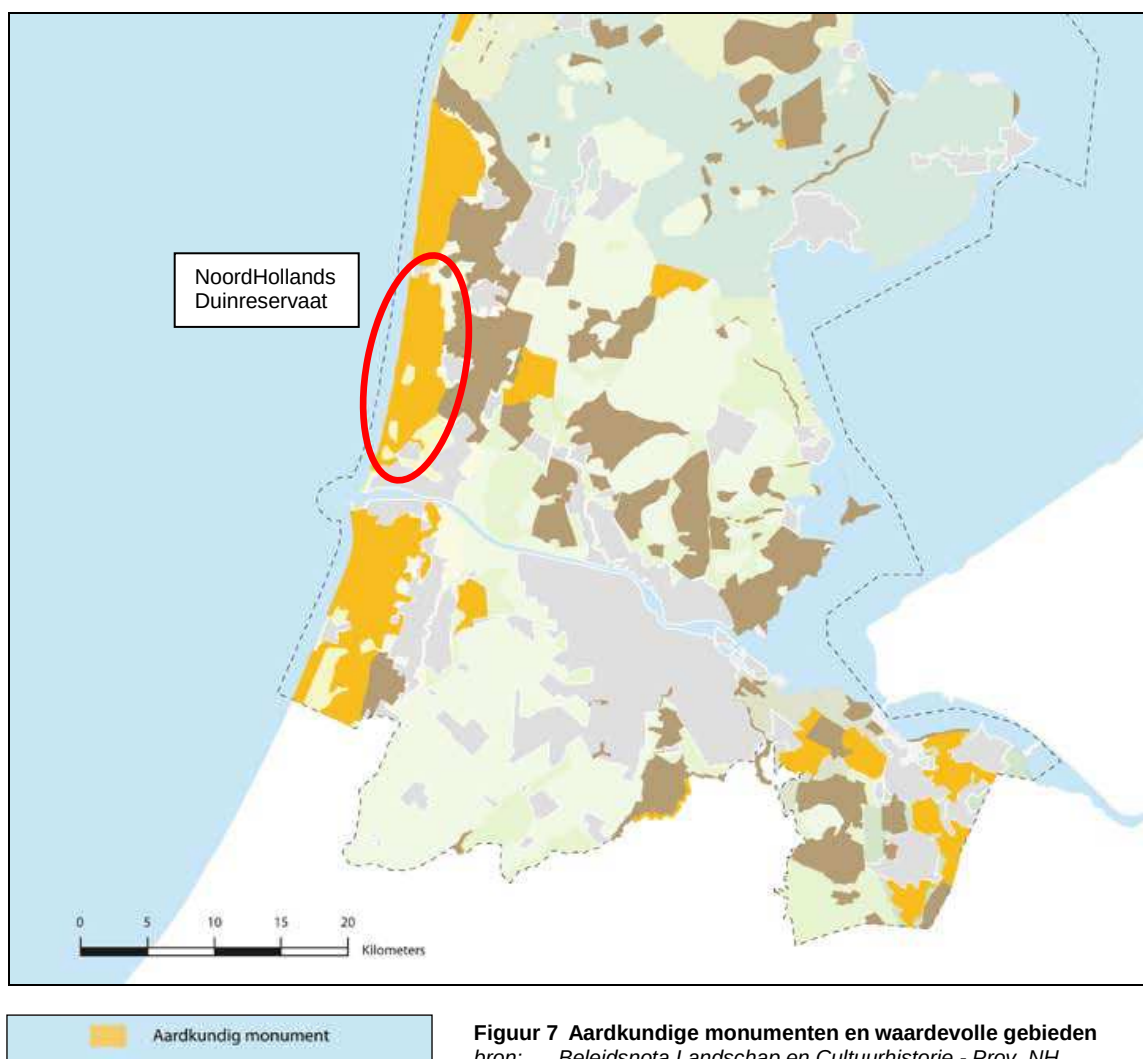
Het Noordhollands Duinreservaat

Het duingebied in Castricum is een karakteristiek voorbeeld van het jonge duinlandschap, zoals dat in de loop der eeuwen ontstaan is als gevolg van een samenloop van geologische, geomorfologische en klimatologische omstandigheden en menselijk handelen. Het geheel is een biologisch, morfologisch, hydrologisch en landschappelijk complex van duinen met onder andere natte en vochtige duinvalleien,

duingraslanden, struwelen, bossen en ruigten. Het ligt op de overgang van de kalkrijke naar de kalkarme duinen. Het Noordhollands Duinreservaat behoort algemeen tot de kalkrijke duinen. Dit deel van het gebied (van Egmond tot Wijk aan Zee) kenmerkt zich landschappelijk door kalkrijke duingraslanden, een matige tot soms grote openheid, afgewisseld door bebossing met naaldbos en loofbos en een wisselend reliëf. Vooral de kustreep is dynamisch van karakter door de natuurlijke en continue zee- en windafzettingen. Het jonge duinlandschap behoort daardoor tot één van de meest natuurlijke landschappen van ons land. Omdat de kustreep (de bebouwing op) het strand bijna geheel aan het zicht onttrekt hebben de voorgenomen activiteiten op het strand geen storende invloed op het landschap. Vanaf het strand vormen de duinen het decor voor de recreatieve gebruiksfunctie.

Aardkundige waarde

Aardkundige waarden zijn kwaliteiten van landschap en natuur, die ons iets vertellen over het ontstaan van de provincie en de krachten die daarbij een rol speelden (wind, water, ijs en getijden). Deze hebben betrekking op geologische, geomorfologische en bodemkundige verschijnselen en processen (niet-levende natuur) en vormen zo ons aardkundig erfgoed. De op de projectlocatie aanwezige aardkundige waarden bestaan uit het besef dat de vorming van de Noord-Hollandse duingebieden van cruciaal belang is geweest voor de ontwikkeling van het provinciaal grondgebied tot een voor mensen geschikt leefgebied. De provincie Noord-Holland hecht daarom veel waarde aan het behoud van het aardkundig erfgoed. Het beschermen van aardkundige waarden is dan ook een van de speerpunten van het provinciale landschaps- en bodembeschermingsbeleid, wat onder andere tot uitdrukking komt in de aanwijzing van aardkundige monumenten. Dit zijn markante voorbeelden van aardkundige waarden. Van de 80 beschermde gebieden zijn er in Noord-Holland 17 aangewezen als aardkundig monument. In de Provinciale Milieu Verordening, is een lijst opgenomen met activiteiten die niet toegestaan zijn op Aardkundige Monumenten. In sommige gevallen is ontheffing mogelijk.

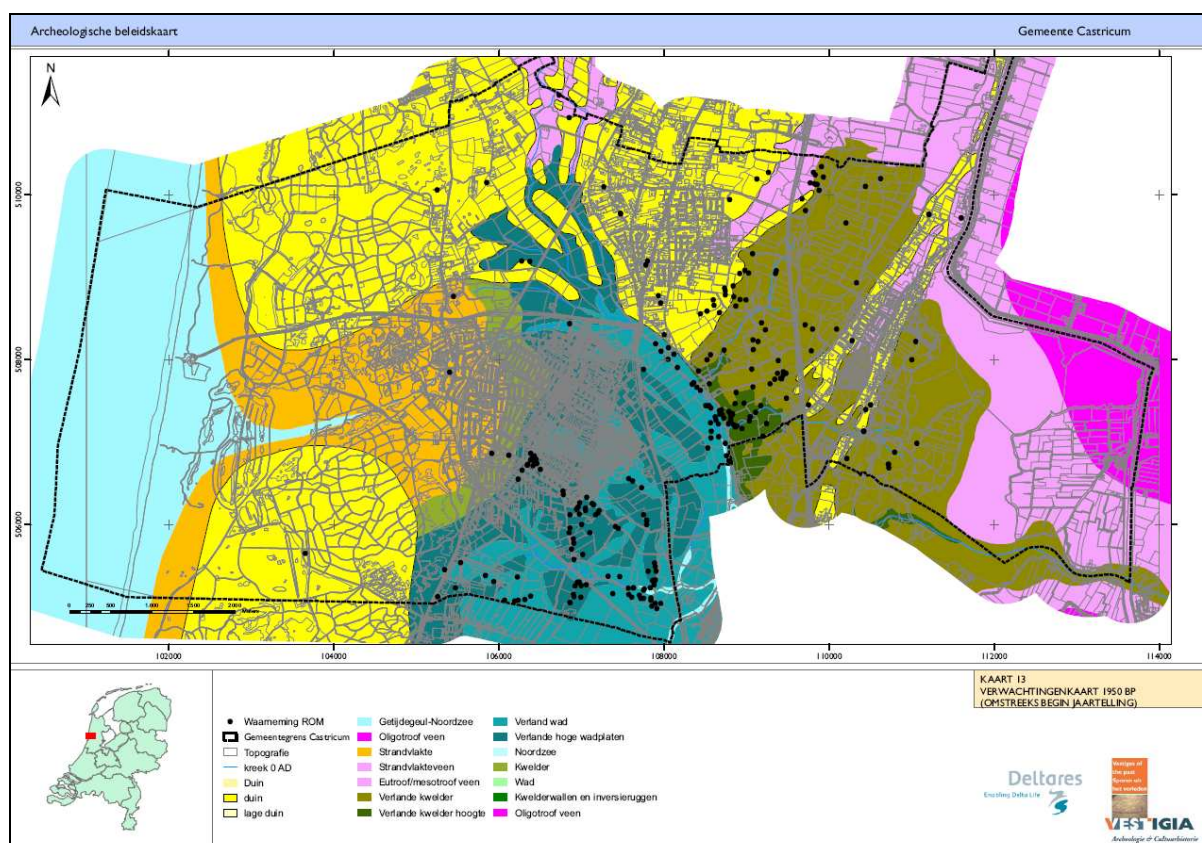
Op figuur 7 is zichtbaar dat het Noordhollands Duinreservaat behoort tot de aangewezen aardkundige monumenten. Binnen het Noordhollands Duinreservaat zijn ingevolge de PMV de volgende activiteiten verboden: afgraven, egaliseren, groot- en kleinschalige ingrepen; alsmede het gebruik van gronden ten behoeve van verblijfsrecreatie, intensieve dagrecreatie, stortplaatsen, militaire oefenterreinen, en boringen. Daarentegen zijn in het gebied wel toegelaten: beheersmaatregelen in het belang van het dynamisch duinbeheer, het dynamisch zeereepbeheer, en de ontwikkeling van natuur. De met het projectbesluit beoogde activiteiten vinden niet plaats binnen het aardkundig monument en houden voorts in voldoende mate rekening met de nabije aanwezigheid van de aardkundige waarden c.q. de voortgang van natuurlijke processen.

Archeologie

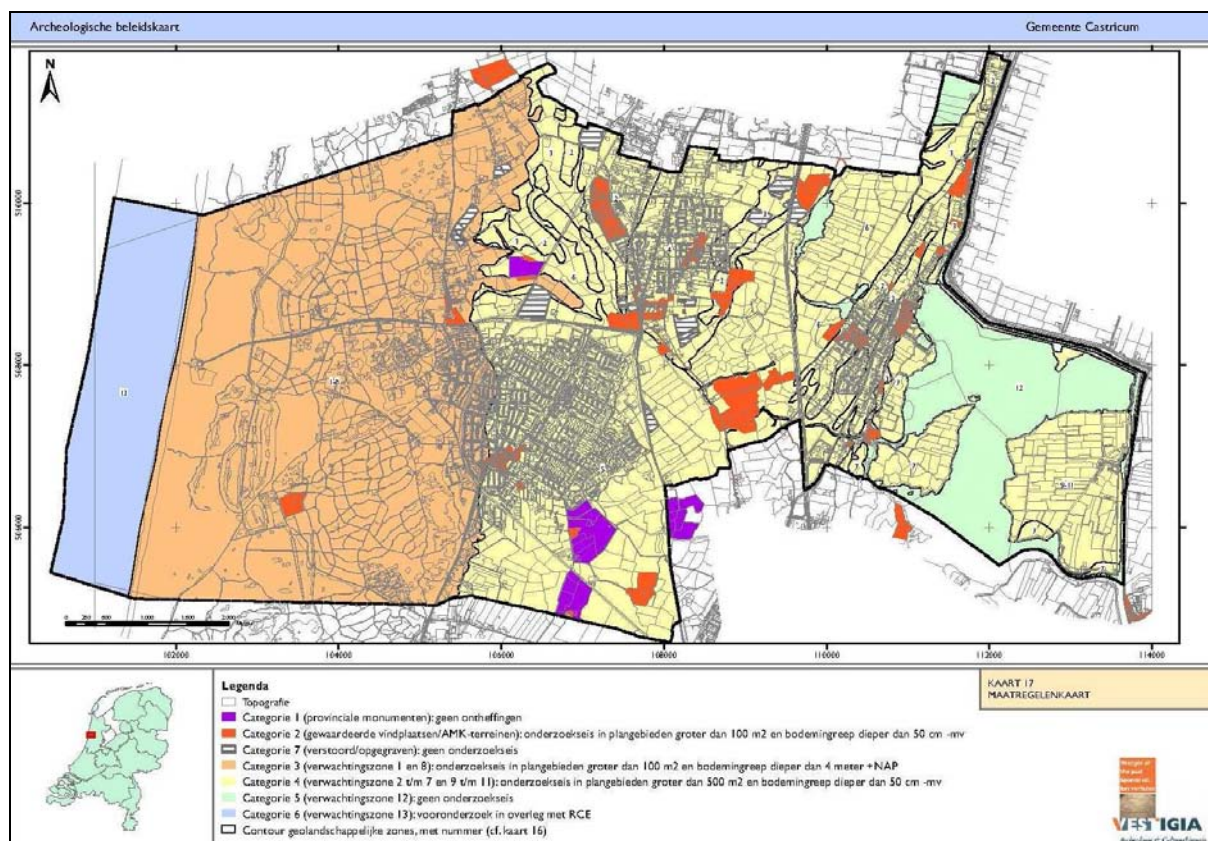
De archeologische monumentenzorg vindt zijn oorsprong in het Europees Verdrag van Malta inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (1992). Uitgangspunt is dat het in de bodem verborgen archief als gemeenschappelijk Europees erfgoed adequaat beschermd en beheerd wordt. Sinds de implementatie van de archeologische monumentenzorg in de Monumentenwet (2007) zijn gemeenten verplicht (artikel 38a Mw) om bij ruimtelijke ontwikkelingen “rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten”. Het bevoegd gezag inzake het beheer en de zorg voor het bodemarchief is daarmee gedecentraliseerd naar de gemeenten. Na het in werking treden van de Wro (1 juli 2008) is de integratie van archeologie in ruimtelijke ordeningsprocessen primair een gemeentelijke opgave geworden (verankerd in Besluit ruimtelijke ordening - artikel 3.1.6, lid 2a Bro).

De kennisontwikkeling op archeologisch gebied heeft sinds Malta (1992) een sterke vlucht genomen. Aanvankelijk werd gewerkt met de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (IKAW), die slechts globaal inzicht gaf in de situering van belangrijke archeologisch zones. De provinciale archeologisch monumentenkaarten (AMK) gaven al spoedig een nadere detaillering te zien. Na Malta (vanaf 2000) is in de provincie Noord-Holland (voortrekkersrol) gewerkt met de Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Omdat beperkte kennis beschikbaar was werden besluiten genomen “in de geest van Malta” (interpretatie van bekende informatie). Op gemeentelijk niveau worden thans nieuwe beleidsinstrumenten ontwikkeld om aan het lokale archeologiebeleid een passende invulling te geven. Ook de gemeente Castricum heeft in dat verband opdracht verleend voor het opstellen van een archeologiebeleid met bijbehorend toetsingsinstrumentarium. De beleidsnota ‘Archeologiebeleid gemeente Castricum’ (Vestigia - 2010) zal medio 2011 door de gemeenteraad worden vastgesteld. Vooruitlopend op de formele besluitvorming is hier reeds van de beschikbare informatie gebruik gemaakt. Primair uitgangspunt in Castricum is het behouden van archeologische waarden in de grond (behoud *in situ*). De gemeente onderschrijft daarmee het rijks- en provinciaal beleid en de teneur van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz).

Het grondgebied van de gemeente Castricum is bijna geheel archeologisch interessant. Karakteristiek voor het bodemarchief van Castricum is de complexe stapeling van oude landschappen. Deze situatie is ontstaan doordat het grondgebied vooral gevormd is door ontwikkeling van het ‘Oer-IJ estuarium’, een trechtervormig getijdensysteem in de vorm van een wijde riviermonding (figuur 8). Kenmerkend voor de ontstaansgeschiedenis is de hoge dynamiek ten gevolge van de geomorfologische processen die sinds het holoceen onder andere door verzanding, verstuing en vervening het landschap hebben gevormd. Een ontwikkeling die in de kustzone tot op vandaag voortgaat. Verder landinwaarts is het veranderingsproces tot stilstand gekomen na het dichtslibben van het Oer-IJ in (de Romeinsetijd). De hoogste archeologische betekenis hebben locaties die naar verwachting resten bevatten van een vroege bewoningsgeschiedenis. In een van oorsprong nat kustgebied zijn dat per definitie de hoger gelegen delen (het “droge voeten”-model), in het geval van Castricum de oude duinen, strandwallen en strandvlakten. Deze treffen we voornamelijk aan ten oosten van de lijn Heereweg – Beverwijkerstraatweg – Rijksstraatweg en verklaren mede de geografische ligging van de woonkernen Bakkum, Castricum, Limmen en Akersloot. Uit recente studies is echter gebleken dat “vroege bewoning” zich ook kan manifesteren in “gebruik van de woonomgeving”, waarbij ook de “natte plekken” niet werden gemeden. Om die reden mag bijvoorbeeld de aanwezigheid van offerplaatsen uit diverse perioden op die plaatsen niet worden uitgesloten. Voor zover het de westelijke helft van de gemeente betreft, de “Jonge Duinen”, is het gebied grotendeels gevrijwaard van ruimtelijke ontwikkelingen, waardoor tot op vandaag geen directe aanleiding bestond voor nader archeologisch onderzoek. Deze gebieden zijn bedekt door het later gevormde duinlandschap, zodat eventuele vindplaatsen zich op grotere diepte bevinden. Vooralsnog komen locaties ten oosten van de Van Oldenborghweg voor deze verwachting in aanmerking (nog nader te onderbouwen middels gericht onderzoek).

Figuur 8 Verwachtingenkaart omstreeks begin jaartelling (Vestigia - Kaart 13)

Figuur 9 Maatregelenkaart (Vestigia - kaart 17)

De archeologische beleidskaart van Castricum bestaat uit een samenhangend pakket van kaarten, die tezamen de noodzakelijke subinformatie bevatten waarop de gemeente haar keuzes voor de omgang met “aanwezige en te verwachten archeologische waarden” (Monumentenwet artikel 38a) onderbouwt en motiveert. Op basis van de informatieve kaarten is een waarden- en verwachtingenkaart (Kaart 16) opgesteld die het gemeentelijk grondgebied verdeelt in 13 kenmerkende gebiedseenheden, die zijn aangeduid als “geolandschappelijke verwachtingszones”. De kaart vormt daarmee de archeologisch-inhoudelijke samenvatting en ruimtelijke onderlegger voor het gemeentelijk archeologiebeleid. Aan deze verwachtingszones zijn vervolgens planologische beleidsmaatregelen gekoppeld, verdeeld in 7 categorieën, als weergegeven op de maatregelenkaart (Kaart 17 - figuur 9).

In het kader van dit projectbesluit zijn in het bijzonder de bovenstaande kaarten 13 en 17 van belang. Het strand vormt de overgang tussen Categorie 6 (verwachtingszone 13 = Noordzee) en Categorie 3 (verwachtingszone 1/8 = duinenlandschap). De gronden binnen laatstgenoemde categorie omvatten de door jonge duinen afgedekte oudere landschappen waaromtrent nog weinig archeologische kennis aanwezig is. Indien verstoring van deze gronden plaatsvindt over een oppervlakte van meer dan 100 m² of tot een grotere diepte dan 4 m, wordt in principe archeologisch vooronderzoek nodig geacht om na te gaan of er zich behoudenswaardige archeologische resten of intacte bodemprofielen bevinden. Voor Categorie 6 geldt dat de wenselijkheid van vooronderzoek bepaald moet worden in overleg met de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE). Op kaart 13 (figuur 8) is het landschapsbeeld te zien vlak voor het sluiten van het estuarium. Het toont aan dat met name de projectlocatie tot die tijd sterk beïnvloed is door bewegingen van het water (getijdengeul = subgetijdenlandschap) en daardoor een relatief lage verwachtingswaarde kan worden toegekend. Naast het feit dat de trefkans op belangrijke archeologische waarden hier zeer laag moet worden ingeschat wordt opgemerkt dat de planologische ingreep die met het projectbesluit wordt beoogd hoofdzakelijk gericht is op het functioneel gebruik van reeds bestaande strandbebouwing. Van nieuwe ingrepen in de bodem, dus kans op verstoring van het bodemarchief zal dientengevolge geen sprake zijn. Om die reden kan in dit geval worden afgezien van de eis tot een archeologisch vooronderzoek.

4.6 Ecologie

Inleiding

Voor het definiëren van instandhoudingsdoelen voor de Natura-2000-gebieden is kennis nodig van de soorten en habitats die beschermd moeten worden, waar ze voorkomen, wat de grootste bedreigingen zijn en welke waarden we in stand willen houden of (liever) verbeteren. Als de zeebodem met rust wordt gelaten krijgen vooral langlevende bodemdieren en levensgemeenschappen weer een kans om zich te ontwikkelen. Dit betekent dat zelfs terughoudend moeten worden omgegaan met ingrepen als zandsuppletie. Voor een aantal in te stellen Natura-2000-gebieden op de Noordzee worden instandhoudingsdoelen en onderliggende profielfragmenten opgesteld die gebruikt kunnen worden bij de aanwijzing van deze gebieden en de toetsing van ruimtelijke ingrepen. Zo ver is het thans nog niet. Vooralsnog richt de ecologische verantwoording van de ontwikkelingen op het strand van Castricum zich daarom op de invloed binnen het Noordhollands Duinreservaat.

Regelgeving

Binnen de daartoe aangewezen zone staat de provincie Noord Holland op het strand van Castricum de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens toe. Een en ander is gebonden aan een profielschets (zie bijlage 3) die tot doel heeft te voorkomen dat voor ieder jaarrondpaviljoen een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 moet worden aangevraagd. De Nb-wet is van toepassing op ‘natuurmonumenten’ en de ‘aangewezen beschermingszones’ in de vorm van Natura 2000-gebieden. Voor het Noordhollands Duinreservaat geldt in dit kader een ontwerp-aanwijzingsbesluit. Dit bevat de doelstelling de natuurlijke habitats en/of populaties van dier- of plantensoorten in stand te houden. De Nb-wet heeft een externe werking, wat betekent dat dreiging vanuit aangrenzende gebieden eveneens vergunningplichtig is. Onder dreiging wordt verstaan: verslechtering van de kwaliteit of een verstorend effect op de te beschermen soorten (toetsingskader = instandhoudingsdoelstellingen). Om te bepalen of een activiteit, project of plan in of nabij een Natura 2000-gebied toelaatbaar is of niet, dient (artikel 19d Nb-wet) een habitattoets of “voortoets” plaats te vinden. Volgens artikel 19j Nb-wet behoeft echter het planvaststellend orgaan geen goedkeuring meer te vragen aan gedeputeerde staten, maar zal aan de hand van de habitattoets zelf moeten beoordelen of een plan, gelet op de Nb-wet, toelaatbaar is.

Beoordelingsregels

De vergunningverlening binnen de Natuurbeschermingswet gaat uit van het “nee-tenzij”-beginsel, wat wil zeggen dat een vergunning alleen kan worden verleend wanneer vast staat dat een plan of project geen significant negatief effecten heeft op een beschermd gebied. De provincie is bevoegd gezag en biedt voor de jaarrondstrandpaviljoens (onder voorwaarden) de mogelijkheid tot ontheffing van de vergunningsplicht (“profielschets jaarrondpaviljoens”). Wanneer zulke effecten niet uitgesloten kunnen worden of onzeker zijn, moet er eerst een beoordeling (habitattoets) worden uitgevoerd. Indien deze onvoldoende zekerheid biedt ten aanzien van de verwachtingen kan deze gevolgd worden door een passende beoordeling die gebaseerd moet worden op “gedegen onderzoek en de best beschikbare wetenschappelijke gegevens”. Indien echter significante effecten uitgesloten kunnen worden, maar negatieve effecten wel kunnen optreden, wordt er een zogenaamde verslechtings- en verstoringstoets uitgevoerd op grond waarvan de verdere beoordeling plaatsvindt. In de praktijk vindt een dergelijke toets vaak plaats in combinatie met de voortoets.

Onderzoek

Om voldoende inzicht te verkrijgen in de te verwachten effecten van de jaarrondexploitatie van de strandpaviljoens en het overnachten in de strandhuisjes is aan bureau AFO Advisering & Flora - fauna Onderzoek opdracht verleend een voortoets uit te voeren (zie separate bijlage). Met het oog op de ligging van de projectlocatie ten opzichte van het Natura-2000 gebied zijn twee instandhoudingsdoelstellingen relevant, namelijk voor de soort: a) Tapuit (*doel: uitbreiding omvang en/of verbetering kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie van ten minste 30 paren*) en voor het habitatype b) Grijs duinen (*doel: vergroting oppervlakte en verbetering van kwaliteit*). Middels de natuurtoets is onderzocht welke effecten van de voorgenomen activiteiten te verwachten zijn en welke mogelijk invloed die hebben op de beide doelstellingen.

Strandpaviljoens

Ten opzichte van de bestaande situatie is van belang dat ten hoogste 4 strandpaviljoens, in plaats van de seizoensgebonden vestigingen, zich ook gedurende de winterperiode op het strand bevinden. Dat betekent concreet dat in de winterperiode meer mensen gedurende langere tijd per etmaal recreatief gebruik zullen maken van het strand. De aanwezigheid en exploitatie van de strandpaviljoens past op zich in het provinciaal beleid terzake en voldoet in die zin aan de gegeven profielschets. Van belang is echter dat de gemeente zich op het standpunt stelt dat zich in de toekomst de vraag kan voordoen om in de weekenden de openingstijden te verruimen ten opzichte van de provinciale profielschets (vrijdag / zaterdag / uitzonderingen). Voor motieven wordt verwezen naar hoofdstuk 2 van deze ruimtelijke onderbouwing. Omdat in dat geval niet meer volledig zou worden voldaan aan de profielschets is, middels de voortoets, nagegaan of, en zo ja, welke veranderingen zich tengevolge van de nachtelijke uitbreiding van de openingstijden kunnen voordoen op mogelijk negatieve effecten van de beoogde activiteiten op de omgeving.

Strandhuisjes

Voor zover in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 sprake is van een voor de omgeving veranderende situatie ten gevolge van het bieden van de overnachtingsmogelijkheid in strandhuisjes betreft dit het gedrag van de mensen die daarvan gebruik maken. Een effectbeoordeling krijgt daar mee een sterk hypothetisch karakter. Voor de beoordeling moet worden uitgegaan van een aantal zeer onzekere factoren, zoals: hoeveel mensen zullen er gebruik van maken en hoe fluctueert dat aantal gedurende het seizoen; indien er sprake is van verwarming (vooral voor- en naseizoen) wordt dan gebruik gemaakt van een elektrisch toestel of gasverwarming? Bij onzekerheden over het al dan niet optreden van effecten geldt voor een toetsing aan de Nb-wet dat het “worst-case scenario” als uitgangspunt dient. Gegeven is dat door overnachting de aanwezigheid van mensen op het strand, zowel 's nachts als 's morgens vroeg, naar alle waarschijnlijkheid zal toenemen. Hetzelfde geldt voor het achterliggende dungebied (wandelen/joggen). Hierbij moet aangetekend worden dat verblijf in de duinen alleen is toegestaan van zonsopgang tot zonsondergang en alleen op de paden (mits in bezit van een duinkaart). Als te verwachten effecten van het overnachten kan (afhankelijk van de periode van verblijf) worden gerekend op de toename van verlichting en verwarming tijdens de donkerperiode. Verwarming zal zich, afhankelijk van klimatologische omstandigheden, vooral beperken tot het voor- en naseizoen. Daarvoor geldt dat het slechts kleine verblijfsruimten betreft die snel zijn opgewarmd. Het recreatief verblijf zal overigens ook het bereiden van warme maaltijden met zich meebrengen.

Conclusies

Ten aanzien van de eventuele verruiming van openingstijden van de strandpaviljoens (winterperiode) is het enig denkbare effect op de habitat de verslechtering door de uitstoot van verzurende / vermestende stoffen zoals NOx en SO₂, tengevolge van stook / verwarmingsinstallaties. Hetzelfde geldt in de zomer voor zowel verwarming als het koken in geval van nachtverblijf. De stikstofdepositie heeft een verzurend en vermestend effect waardoor de natuurlijke duinvegetaties kunnen vergrassen. Daar tegenover staat dat aan de kust van Noord Holland de stikstofbelasting lager is dan elders in Nederland doordat hier zware bronnen ontbreken. Bovendien geldt dat door diverse beperkende maatregelen ten aanzien van stikstofemissie algemeen de concentraties in de lucht, en daarmee ook de achtergrondwaarden, zullen afnemen. Dynamisch kustbeheer zorgt bovendien voor continuering van de natuurlijke processen die het effect van vergrassing tegengaan. Het is daarom zeker niet te verwachten dat door een eventuele beperkte verruiming van de openingstijden van de jaarrond-strandpaviljoens of het nachtelijk recreatief verblijf, de stikstofuitstoot een "significant negatief effect" zal hebben op de aanwezige habitattypen. Tevens wordt geconstateerd dat de thans beschikbare rekenmodellen (met de daaraan gekoppelde effect-analysen) zelfs te onnauwkeurig zijn om dit beperkte verschijnsel betrouwbaar aan te tonen. Ook voor de vermeende toename ten gevolge van het nachtverblijf moet worden aangetekend dat de onzekere factoren een stellige beoordeling technisch onmogelijk maken. Ondanks alle onzekere verwachtingen wordt aangenomen dat het aandeel op het effect uiteindelijk verwaarloosbaar is.

Het (winter)seizoen voor de jaarrondexploitatie van strandpaviljoens zal lopen van eind oktober tot half maart. Aangezien vóór eind oktober de in het duin broedende Tapuiten het gebied al weer verlaten om meestal in de loop van februari terug te keren zal er in het vroege voorjaar slechts sprake zijn van een korte overlap met de periode waarbinnen de openingstijden eventueel zouden kunnen afwijken van de provinciale profielschets. Niet te verwachten is dat door een nachtelijke toename van een relatief gering aantal strandbezoekers (gedurende enkele dagen) voor de Tapuit een verstoring van betekenis zal optreden. De kans op een verstoring tengevolge van andere bronnen (geluid/licht, auto's) is eveneens van zodanige omvang dat die voor deze soort geheel afwezig kan worden geacht. Mede door de voorwaarden van de provinciale profielschets wordt felle lichtuitstraling reeds vermeden, zodat ook in die zin geen effect van betekenis kan worden verwacht voor de trek van vogels gedurende de winterperiode. Onderkend wordt dat er in theorie door de aanwezigheid van strandpaviljoens tijdens de winterperiode hooguit sprake zal zijn van "het in zeer geringe mate toenemen van verslechterde omstandigheden" voor zowel het habitatype van het Noordhollands Duinreservaat als voor de soort Tapuit.

Daarentegen valt het zomerseizoen, waarbinnen de strandhuisjes in gebruik zijn, bijna geheel samen met de aanwezigheid van de Tapuit. Het is in dat verband van belang dat het opbouwen jaarlijks vóór 31 maart plaatsvindt en het afbreken in elk geval ná 15 juli (broedseizoen van de Tapuit). Door de vermeende toename van mensen in het achterliggende duin (zowel 's avonds als 's morgens vroeg) kan rond de duinpaden een verhoogde verstoring worden verwacht. Het betreft hier een wandelpad dat parallel aan de zeereep ligt tussen de Grote Veldweg en de Zeeweg. Opvallend is dat tot op heden de aanwezigheid van dat pad en de verkeersfrequentie op de Zeeweg kennelijk niet van invloed zijn geweest op de vestiging van een relatief grote populatie van de Tapuit in het betreffende duingebied. Het is vooraf moeilijk te bepalen wat de uiteindelijke invloed zal zijn van de beoogde overnachtingsmogelijkheid op bestaande recreatieve druk op de duinpaden buiten de sluitingsuren, ten opzichte van de recreatieve aantrekkingskracht van het duingebied en de nabijheid van de omvangrijke camping Bakkum. Elke verhoging van de kwantitatieve druk (wandelaars/joggers) zal in een zone buiten de paden enige invloed uitoefenen. Naar verwachting zal een 'negatief effect' pas optreden als een bepaalde "drukfactor" wordt overschreden. De specifieke kennis omtrent een dergelijke factor ontbreekt helaas. Hoewel in dit geval geen sprake is van harde onderzoeksresultaten mag worden verwacht dat de toename ten gevolge van het overnachten slechts een naar verhouding bescheiden omvang zal hebben.

Desalniettemin geeft de constatering van enige verstoring, hoe gering ook, aanleiding om (voor zover daarin nog niet is voorzien) aan het overnachten in de strandhuisjes aanvullende voorwaarden te verbinden die als kettingbeding aan de exploitanten van de strandhuisjes zullen worden opgelegd (zie onderstaand kader). Aangenomen wordt dat met deze, in overleg met de provincie overeengekomen maatregelen, het voorgenomen gebruik niet zal leiden tot negatieve effecten op de omgeving, in het bijzonder de omvang van de populatie van de Tapuit in het aan het strand grenzende duingebied.

Aanvullende voorwaarden ten behoeve van het overnachten in strandhuisjes:

1. Het plaatsen en verwijderen van strandhuisjes dient buiten het broedseizoen (31 maart t/m 15 juli) plaats te vinden.
2. De plaatsing en verwijdering van strandhuisjes dient door de eigenaar uiterlijk een week van tevoren schriftelijk te worden gemeld bij het servicepunt van de provincie Noord-Holland (postbus 3007, 2001 DA Haarlem, fax. 023-5421766, e-mail: servicepunt-shv@noord-holland.nl) met vermelding van het feit dat het de uitvoering van een werk betreft waarvoor met instemming van de provincie geen vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet is verleend.
3. Betreding van het duingebied vanaf het strand, buiten de daartoe aangelegde paden, dient zo nodig te worden voorkomen door middel van een menswerend hekwerk.
4. De buitenverlichting van de huisjes wordt aan de zeezijde geplaatst en moet voldoen aan de van gemeentezijde nader genoemde eisen.
5. Geplaatste afvalbakken dienen afsluitbaar te zijn.
6. Ieder huisje dient voorzien te zijn van een huisreglement waarin o.a. is opgenomen dat:
 - zich geen geluidsinstallaties buiten de huisjes mogen bevinden;
 - het houden van huisdieren tijdens het nachtverblijf niet is toegestaan;
 - het voeren van de fauna niet is toegestaan.
7. De strandexploitant dient ervoor zorg te dragen dat aan alle gebruikers / bezoekers van strandhuisjes een toereikende schriftelijke instructie is verstrekt die is gericht op het voorkomen en uitsluiten van handelingen die tot gevolg (kunnen) hebben dat de aan het recreatief (nacht)verblijf verbonden voorschriften niet worden nageleefd.
8. De strandexploitant dient toezicht te houden en (voor zover het in zijn macht ligt) ervoor zorg te dragen dat de recreanten zich aan de gestelde regels houden.

Slotconclusie

Het door de provincie ingestelde zoneringsbeleid, waardoor intensief recreatief gebruik van het strand afgewisseld wordt door ruime extensieve zones, voorkomt dat er cumulatie van effecten zal optreden, waardoor feitelijk kleine invloeden alsnog de omvang van een significant effect kunnen krijgen. Ook de profielschets voor de jaarrondexploitatie en het dynamisch kustbeheer dragen bij tot de beperking van mogelijke effecten. Het is in dat verband dus van belang de omvang van de bebouwing niet te laten toenemen. Beschouwing van de omvang van de beoogde ontwikkelingen in tijd en ruimte, in relatie tot de ligging van de projectlocatie grenzend aan het Noordhollands Duinreservaat (Natura-2000 gebied), resulteert in de conclusie dat significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de aanwezige habitattypen (ontwerpaanwijzingsbesluit) uitgesloten zijn. Een vergunningsprocedure in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is dan ook niet noodzakelijk. Indien al sprake zou zijn van negatieve effecten zijn deze van zodanige omvang dat ook een passende beoordeling hieromtrent niet tot een ander beeld zal leiden. Het is daarom zeer de vraag of verdere realistische kwalificering van de effecten bij een nadere verdieping van de effectbeoordeling mogelijk is.

4.7 Economische uitvoerbaarheid

Het betrokken projectbesluit biedt nieuwe mogelijkheden voor exploitanten en eigenaren van op het strand aanwezige bebouwing. Deze dragen zelf de kosten van de uitvoering, wat een exploitatieplan overbodig maakt. Tegenover uitbreiding van de gebruiksmogelijkheden staan extra inkomsten voor de gemeente Castricum in de vorm van huuropbrengsten. Deze kunnen weer effectief worden ingezet voor ondermeer het toezicht op het strand. Het besluit wordt daarom economisch uitvoerbaar geacht.

4.8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De aanleiding voor het projectbesluit is gelegen in verzoeken van strandexploitanten en eigenaren van strandhuisjes. Zowel het toestaan van de jaarrondexploitatie als van het overnachten in strandhuisjes is het onderwerp van uitgebreid onderzoek en discussie geweest. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in een positief besluit van de gemeenteraad op 18 februari 2010 respectievelijk 23 september 2010. Gebleken is dat beide beoogde opties voorzien in een maatschappelijke behoefte. Voorts is op de voorbereiding van het projectbesluit Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing (zie ook hoofdstuk 6).

5 Samenvattende onderbouwing

5.1 Inleiding

Met het verschijnen van de Nota Ruimte in 2004 heeft het rijk een nieuwe weg ingeslagen in het ruimtelijk denken. Het nationaal ruimtelijk beleid is sindsdien meer dan voorheen ontwikkelingsgericht en dynamisch van aard. Het besef dat de mondiale klimaatsverandering van grote invloed zal zijn op de veiligheid van een groot deel van de bevolking maakte nationaal en internationaal ingrijpende aanpassingen in het waterbeleid noodzakelijk. De Noordzee maakt sindsdien deel uit van de nationale ruimtelijke hoofdstructuur. Borging van de (water)veiligheid is één van de vier hoofddoelstellingen van de Nota Ruimte met “Anticiperen op en meebewegen met water” als motto. De hiermee ingeslagen weg heeft inmiddels op het gebied van de waterveiligheid zijn uitwerking gekregen in de hiervoor (hoofdstuk 3) behandelde Waterwet, Waterbesluit, Waterregeling en Nationaal Waterplan 2009-2015. Er bestaat een nieuw integraal afwegingskader voor activiteiten die enige betrokkenheid hebben tot de waterveiligheid. Een en ander is nader uitgewerkt in de Beleidslijn Kust (2007) en de AMvB Ruimte.

5.2 Strandpaviljoens

Het kustfundament wordt algemeen beschouwd als drager van zowel waterstaatkundige als natuur- en recreatiefuncties. In de ‘natte’ zone vinden morfologische processen plaats die van belang zijn voor de vorming van strand en duinen. Hoewel hieraan prioriteit gegeven wordt in de zin van dynamisch kustbeheer, staat dit (onder voorwaarden) het gebruik voor economische doeleinden niet in de weg, mits blijvend wordt voldaan aan de eisen van waterveiligheid. Concreet betekent dit dat conform het beleid van de provincie Noord-Holland respectievelijk van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier de aanwezigheid en exploitatie van ten hoogste 2 strandpaviljoens tijdens het winterseizoen, uiteindelijk dus jaarrond, kan worden toegestaan. De hoeveelheid bebouwing op het strand is, zeker in de winterperiode, sterk bepalend voor het resultaat van het principe van het dynamisch kustbeheer. De omstandigheden op het strand van Castricum aan Zee zijn echter van dien aard dat in onderling overleg tussen gemeente en hoogheemraadschap besloten is bij wijze van proef tot 2014 twee extra paviljoens toe te voegen aan het op grond van de beleidsuitgangspunten reeds toegestane aantal. Dit betekent dat vooralsnog tijdens de proefperiode in totaal 4 strandpaviljoens op het aangewezen deel van het strand van Castricum aan Zee het gehele jaar geëxploiteerd mogen worden. De gemeente en het hoogheemraadschap hebben vastgelegd die situatie eind 2014 te evalueren voordat opnieuw een vergunning voor 5 jaar verleend zal worden. In de natuurtoets ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 (zie paragraaf 4.6) is al rekening gehouden met 4 paviljoens. Hieruit is gebleken dat de invloed op natuurwaarden, voor zover aanwezig, zeer gering zal zijn en daarmee het voornemen acceptabel.

5.3 Strandhuisjes

Het overnachten in de strandhuisjes is een nieuwe gebruiksfunctie binnen de in het zomerseizoen bestaande bebouwing. Een zodanig gebruik wordt toegestaan onder de strikte voorwaarde dat het bouwwerk aangepast is naar de daaraan te stellen veiligheidseisen. Enig denkbaar effect daarvan is de verhoogde intensiteit van de aanwezigheid van mensen op het strand en in de duinen in met name de avond- en ochtendperiode. Aangezien dit inherent is aan het seizoengebonden recreatieve gebruik van het strand is feitelijk alleen maar sprake van een uitbreiding van de gebruikperiode per etmaal. Dit komt overigens overeen met de economische beleidsdoelstellingen. Op grond van de uitgevoerde natuurtoets (Natuurbeschermingswet 1998 - paragraaf 4.6) kan worden aangenomen dat de effecten hiervan op de habitattypen slechts van zeer beperkte omvang zullen zijn.

Omdat het belang van de natuurwaarden hier hoog geacht wordt en de eventuele effecten direct te maken hebben met het menselijk gedrag, zullen door middel van aanvullende voorwaarden regels worden gesteld ter bescherming van deze waarden. Bovendien is hier sprake van intensivering van het gebruik van het strand als onderdeel van de ecologische hoofdstructuur (EHS grote wateren). In dat verband dient bij de provincie een ontheffing te worden aangevraagd (artikel 19 Provinciale Ruimtelijke Verordening 2010). Aangenomen wordt dat zich vanuit planologische en/of ruimtelijke overwegingen niets tegen het verlenen van bedoelde ontheffing verzet.

5.4 Slotconclusie

Toetsing van jaarrondexploitatie van strandpaviljoens en overnachten in strandhuisjes aan relevante ruimtelijke beleidskaders leert dat er geen overwegende planologische bezwaren bestaan tegen een dergelijk gebruik van het kustfundament op deze schaal. Bovendien is ruimschoots gebleken van de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid. Ook anderszins zijn geen argumenten bekend die de gewenste ontwikkelingen in de weg staan.

6 Toekomstige bestemming

6.1 Wettelijke overgangsfase

Onder de Wet ruimtelijke ordening, zoals deze van kracht was vóór 1 oktober 2010 (in werking treden van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht), trad een projectbesluit in juridisch zin in de plaats van het vigerende bestemmingsplan (zelfstandige projectprocedure). Om die reden werden aan het projectbesluit bindende regels toegevoegd waarmee het - als toetsingsinstrument voor vergunning-aanvragen - de juridisch bindende werking van het bestemmingsplan tijdelijk kon overnemen, totdat in een herziening van het plan zou zijn voorzien.

Hoewel in dit geval voor wat betreft de procedurele afhandeling de “oude Wro” nog van toepassing is, (aanvragen van vóór 1 oktober 2010) treedt met het nemen van het projectbesluit direct de nieuwe wetgeving (Wro en Wabo) in werking. Onder het regiem van de Wabo heeft het projectbesluit de juridische status van *“omgevingsvergunning voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, etc.”* (artikel 2.1, lid 1, sub c Wabo) gekregen. Dit heeft tot gevolg dat, overeenkomstig de vroegere vrijstelling ex artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, het voordien geldende bestemmingsplan direct na het goedkeuringsbesluit weer van kracht wordt. Het toevoegen van (bestemmings)regels aan het projectbesluit heeft daardoor geen wezenlijke betekenis meer en is daarom hier achterwege gelaten. Volstaan wordt met de hieronder gegeven aanwijzingen.

6.2 Bestemmingsregels

Bij verwerking van het voorliggende projectbesluit in een nieuw bestemmingsplan moet met enkele karakteristieken van de planningsobjecten en de projectlocatie rekening worden gehouden. Bij het opstellen van het vigerende bestemmingsplan is er vanuit gegaan dat bebouwing op het strand een recreatief karakter heeft en gebonden is aan het zomerseizoen. Het betreft hier dan ook in principe demontabele gebouwen. Voorheen was dergelijke bebouwing alleen mogelijk door toepassing van een binnenplanse vrijstelling. Met het voorgestane gebruik zal echter het karakter van de bebouwing niet wezenlijk veranderen. Het bestemmingsplan “Herziening Duingebied / regeling strandrecreatie” uit 2007 legde middels de doeleindenomschrijving van de bestemming Zeestrand (bijlage 1 - artikel 4) het primaat reeds bij de functie “waterkering” en stelde de recreatieve functies op een secundaire plaats. Hiermee is al vooruit gelopen op het huidige beleid ten aanzien van waterveiligheid c.q. bescherming van de primaire waterkering zoals beschreven in hoofdstuk 3. Met de huidige systematiek wordt dit onderscheid nog versterkt door een dubbelbestemming op te nemen met de bestemmingsaanduiding: “Waterstaat - waterkering”, waarmee de aangewezen gronden, behalve voor de daar voorkomende bestemmingen, primair bestemd zijn voor *“de bescherming, het onderhoud, en de verbetering van de primaire waterkering”*. Onder ‘de daar voorkomende bestemmingen’ moet in dit geval worden verstaan de onderliggende bestemming: “Recreatie - strand”. De als zodanig aangewezen gronden kunnen worden bestemd met de specifieke vormen van recreatie: strand, strandrecreatie, strandhoreca en strandhuizen.

6.3 Bouwregels

Het wezenlijke verschil in de voor de strandzone nieuw op te stellen bestemmingen is gelegen in het onderkennen van de hoofdfunctie ‘recreatie’ en een aantal specifieke ‘subdoeleinden’. Het daarmee beoogde onderscheid kan tot uitdrukking worden gebracht in de omschrijving van de begrippen. De aan de specifieke vormen van recreatie te verbinden voorwaarden, bijvoorbeeld ten aanzien van de seizoensbinding van bebouwing, kunnen nader worden geregeld in de omgevingsvergunning. Wel is het van belang de situering van de bebouwing ten opzichte van de nabijgelegen duinen op zodanige wijze te fixeren dat binnen de planperiode van 10 jaar (artikel 3.1, lid 2 Wro) de bebouwing met de dynamische duinvoet ‘kan meebewegen’ in de richting van de zee als de gewijzigde duinvoet daar aanleiding toe geeft. Met het oog daarop kan worden overwogen de plaats van de bebouwing binnen een bouwvlak aan de (om de 5 jaar nieuw vast te stellen) “basiskustlijn” te koppelen. De benodigde watervergunning zal daarom eveneens aan een termijn van 5 jaar gebonden worden, waarna de vergunning - al dan niet met aanpassingen - opnieuw voor een gelijke periode verleend kan worden.

De voorkeur voor de plaats waarop de voor jaarrondexploitatie in aanmerking komende paviljoens worden toegelaten zal middels een aanduiding op de plankaart weergegeven kunnen worden. Omdat vooraf niet vaststaat dat na een periode van 5 jaar op dezelfde locatie wederom exploitanten de jaarrondexploitatie zullen voortzetten en het locatiebeleid in principe een flexibele normering kent, ligt het voor de hand op de planologisch verankerde locaties eveneens een flexibel ordeningsinstrument van toepassing te verklaren. Gedacht kan worden aan toepassing van een wijzigingsbevoegdheid zoals bedoeld in artikel 3.6, lid 1 van de Wro. Hieraan kunnen de voorwaarden worden verbonden als zijn vastgesteld in het beleid van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, waarmee een optimale afstemming kan plaatsvinden.

6.4 Ontheffing

Gelet op de onzekere basis ten aanzien van het in de toekomst toestaan van de jaarrondexploitatie van 4 strandpaviljoens ligt het voor de hand een maximum van 2, conform de beleidslijn, als recht in de bestemmingsregels op te nemen. Het op grond van het pilotproject, als overeengekomen tussen de gemeente Castricum en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, voorlopig toestaan van nog 2 paviljoens kan middels een zogenaamde binnenplanse ontheffing (ex artikel 3.6, lid 1c Wro) worden gefaciliteerd. Hiermee wordt het bestemmingsplan onafhankelijk ten aanzien van de resultaten van de evaluatie in 2014. Op die manier kan tegemoet worden gekomen aan het hanteren van de vastgestelde beleidskaders en de gewenste ontwikkelingsgerichte flexibiliteit.

6.5 Recreatief nachtverblijf

Ten aanzien van het toestaan van overnachten in de strandhuisjes zal de herziening van de regels bestaan uit aanpassing van de gebruiksregels. De beperking ten aanzien van het gebruik ligt nu besloten in de aanduiding en definitie van “dagverblijf”, waaronder verstaan wordt: *“een gebouwde voorziening voor recreatief gebruik tussen zonsopgang en 24.00 uur”*. Gelet op de bouwtechnische eisen die zullen gelden voor de nieuwe situatie (omgevingsvergunning) zal ook het begrip ‘strandhuis’ moeten refereren aan het verblijfsrecreatieve gebruik, met uitsluiting van het hoofdverblijf. Dit kan middels de omschrijving: “een seizoensgebonden, voor dag- en nachtverblijf geschikte, verblijfsaccommodatie”. Overeenkomstig de door de gemeenteraad vastgestelde beleidskaders dient voorts een bedrijfsmatige exploitatie te worden uitgesloten.

7 Procedure

7.1 Overleg

Ingevolge artikel 5.1.1., lid 1 van het Besluit ruimtelijke ordening dient het bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een projectbesluit, in dit geval het college van burgemeester en wethouders, overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn met de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het projectbesluit in het geding zijn.

De concept - ruimtelijke onderbouwing is in dit kader voorgelegd aan: de provincie Noord-Holland, de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, VROM-Inspectie regio Noord-West, Ondernemersfederatie CAL, de PWN en het Landschap Noord-Holland. De resultaten van dit overleg en de gemeentelijke reacties daarop zijn verwerkt in de als separate bijlage bij het projectbesluit gevoegde "Nota van beantwoording 5.1.1. Bro overleg". De uit het overleg naar voren gebrachte op- en aanmerkingen zijn verwerkt in de ontwerp-ruimtelijke onderbouwing.

7.2 Ter inzage legging

Het voorstel tot het nemen van een projectbesluit (ex artikel 3.10 Wro) zal conform artikel 3.11 van de Wet ruimtelijke ordening, respectievelijk afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, ter inzage worden gelegd voor een periode van 6 weken. Gedurende deze termijn heeft een ieder gelegenheid tegen het voornemen zienswijzen in te dienen. Op basis van eventueel binnengekomen zienswijzen zal worden besloten of daadwerkelijk wordt overgegaan tot het nemen van het projectbesluit. Artikel 1.3.1. van het Bro bepaalt dat de kennisgeving van een projectbesluit plaatsvindt middels toepassing van artikel 3:12 leden 1 en 2 van de Awb. Het ontwerpprojectbesluit heeft met bijbehorende stukken van <datum> tot <datum> gedurende 6 weken ter inzage gelegen.

7.3 Zienswijzen

Een onderdeel van de ruimtelijke onderbouwing bij een projectbesluit is een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties betrokken zijn bij de voorbereiding ervan (zie artikel 5.1.3. lid 1, sub e Bro. De ontvangen zienswijzen op het ontwerpprojectbesluit, en deze ruimtelijke onderbouwing, en de gemeentelijke reacties daarop worden te zijner tijd verwerkt in een separate bijlage.

7.4 Ontwerp-Bestemmingsplan

Ingevolge artikel 3.13 Wro zou het college van burgemeester en wethouders binnen één jaar nadat het projectbesluit onherroepelijk is geworden een ontwerp voor een bestemmingsplan overeenkomstig dat projectbesluit ter inzage moeten leggen. Met het in werking treden van de Crisis en Herstelwet per 31 maart 2010 is voornoemd artikel aangepast om een dubbele procedure te voorkomen. Het projectbesluit hoeft niet meer binnen een jaar, maar kan met de reguliere actualisering worden ingepast in het bestemmingsplan of een beheersverordening.

Bijlagen

1. Uittreksel bp Herziening Duingebied / regeling strandrecreatie (artikel 4)
2. Overzicht strandrechten (strandvakken)
3. Profielschets Jaarrondexploitatie van Strandpaviljoens (Provincie Noord-Holland)

BIJLAGE 1

Uittreksel uit de voorschriften bestemmingsplan “Duingebied / regeling strandrecreatie”

Artikel 4 Zeestrand

1. Doeleindenomschrijving

- 1.2 De op de kaart voor zeestrand aangewezen gronden zijn primair bestemd voor waterkering.
- 1.3 Secundair zijn de gronden, voor zover de belangen van bestemming als bedoeld in lid 1.1 dit toelaten, bestemd voor dagrecreatie alsmede:
- ter plaatse van de aanduiding “paviljoen” tevens voor zomerseizoengebonden:
 - horeca zoals bedoeld in artikel 1.19;
 - detailhandel in de vorm van een verkooppunt voor strandgebonden consumptiegoederen;
 - verhuurpunt van strandgebonden artikelen;
 - dienstruimte met nachtverblijf;
 - ter plaatse van de aanduiding “opslag” tevens voor zomerseizoengebonden opslagdoeleinden ten dienste van een paviljoen bedoeld onder sub a;
 - ter plaatse van de aanduiding “hulppost” tevens voor medische of maatschappelijke doeleinden ten dienste van de dagrecreatie in het zomerseizoen;
 - ter plaatse van de aanduiding “dagverblijf” tevens voor dagverblijven zoals strandhuisjes en kleedhokjes (lockers) in het zomerseizoen;
 - ter plaatse van de aanduiding “terras” voor de bouw van een terras grenzend aan een dagverblijf;
 - ter plaatse van de aanduiding “toilet” tevens voor een sanitaire voorziening;
 - ter plaatse van de aanduiding “opslag boten” tevens voor de opslag van boten e.d. in het zomerseizoen, alsmede een verenigingsgebouw;
 - ter plaatse van de aanduiding “zone opslag boten” tevens voor de opslag van boten e.d. in het zomerseizoen, zonder bebouwing;
- met de daarbij behorende bouwwerken en voorzieningen zoals paden, straatmeubilair, vlonders e.d.

2. Beschrijving in hoofdlijnen

Bij de realisering van de bestemming worden de volgende uitgangspunten in acht genomen:

- De bestemming is in de eerste plaats bedoeld voor het beschermen van de waterstaatkundige functie van de gronden, bouwen is slechts toegestaan voor zover de waterstaatsbelangen dit toelaten waarbij de keur van het Hoogheemraadschap van toepassing is.
- Voor de dagverblijven geldt dat uitsluitend een dagrecreatief verblijf is toegestaan.
- De exploitatie (inclusief het op- en afbouwen) van de strandbebouwing zal uitsluitend in het zomerseizoen plaatsvinden. Burgemeester en wethouders zullen hieraan uitvoering geven door het sluiten van overeenkomsten met exploitanten.
- Buiten het zomerseizoen dient alle bebouwing te zijn afgebroken, met uitzondering van de palen van de fundering van de gebouwen met de aanduiding “paviljoen”, of de aanduiding “hulppost”.

3. Bouwbepalingen

- 3.1 Op de in lid 1 bedoelde gronden mogen worden gebouwd bouwwerken, welke noodzakelijk zijn voor en rechtstreeks ten dienste staan van, de in lid 1.1 genoemde bestemming.
- 3.2 Op de in lid 1 bedoelde gronden mogen, binnen het zomerseizoen, uitsluitend bouwwerken ten dienste van de in lid 1.2 genoemde bestemming worden gebouwd waarbij:
- bouwwerken uitsluitend binnen het op de kaart aangegeven bouwvlak mogen worden gebouwd;

- b. de fundering onder peil dient te worden gebouwd;
- c. de bovenkant van de begane grondvloer op of onder peil wordt gebouwd;
- d. gebouwen in de op de kaart aangegeven achtergevelbouwgrens moeten worden gebouwd;
- e. het op de kaart binnen een bouwvlak, of gedeelte daarvan, aangegeven bouwpercentage niet mag worden overschreden;
- f. ~~binnen de bouwvlakken met de aanduiding "dagverblijf" de breedte van gebouwen niet meer mag bedragen dan 3 m;~~
- g. de hoogte en diepte van de gebouwen niet meer mag bedragen dan op de kaart binnen het bouwvlak is aangegeven, met dien verstande dat voorzover binnen een bouwvlak geen hoogte is aangegeven, de hoogte niet meer mag bedragen dan 2,5 m;
- h. de hoogte van andere bouwwerken binnen het bouwvlak niet meer mag bedragen dan de voor dat bouwvlak bepaalde maximale hoogte voor gebouwen;
- i. in afwijking van het bepaalde onder a mogen buiten het bouwvlak de volgende andere bouwwerken worden gebouwd:
 - binnen de aanduiding "terras" een terras behorende bij een dagverblijf alsmede windschermen tot een hoogte van 2 m;
 - straatmeubilair;
 - bouwwerken noodzakelijk voor de veiligheid op het strand tot een hoogte van 6 m;
- j. binnen ieder bouwvlak met de aanduiding "dagverblijf" kleedhokjes mogen worden gebouwd mits:
 - een bebouwingsvlak met de aanduiding "dagverblijf" voor ten hoogste 8% van de gronden bebouwd wordt door kleedhokjes;
 - de hoogte niet meer mag bedragen dan aangegeven binnen het bouwvlak.

4. Vrijstelling

- 4.1 Burgemeester en wethouders kunnen, met in achtneming van het bepaalde in lid 2, vrijstelling verlenen van het bepaalde in lid 3.2 onder a en b voor overschrijding van de bouwgrenzen voor individuele gebouwen, mits:
 - a. de overschrijding niet meer bedraagt dan 2 m;
 - b. de overschrijding niet strijdig is met de waterstaatsbelangen;
 - c. de overschrijding geen betrekking heeft op de dagverblijven;
 - d. dit uit het oogpunt van een doelmatig gebruik van het strand en/of de bebouwing gewenst is;
 - e. het toegestane oppervlak aan bebouwing niet wordt vergroot.
- 4.2 Burgemeester en wethouders kunnen, met in achtneming van het bepaalde in lid 2, vrijstelling verlenen van het bepaalde in lid 3.2 onder j voor het bouwen van kleedhokjes buiten het bouwvlak mits de kleedhokjes worden geplaatst binnen de aanduiding "terras" dan wel maximaal 4 meter achter de aanduiding "achtergevelbouwgrens".
- 4.3 Burgemeester en wethouders kunnen, met in achtneming van het bepaalde in lid 2, vrijstelling verlenen voor het wijzigen van het peil, zoals bedoeld in artikel 1.20, indien dit door ophoging of verlaging van het strand noodzakelijk is gebleken.

5. Gebruiksvoorschriften

- a. het is verboden de gronden of bouwwerken te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze of tot doel, strijdig met deze bestemming;
- b. burgemeester en wethouders verlenen vrijstelling van het bepaalde onder a indien strikte toepassing daarvan zou leiden tot een beperking van het meest doelmatige gebruik, welke beperking niet door dringende redenen wordt gerechtvaardigd.

6. Wijzigingsbepalingen

Burgemeester en wethouders zijn, overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, bevoegd het plan te wijzigen indien de wijziging betrekking heeft op:

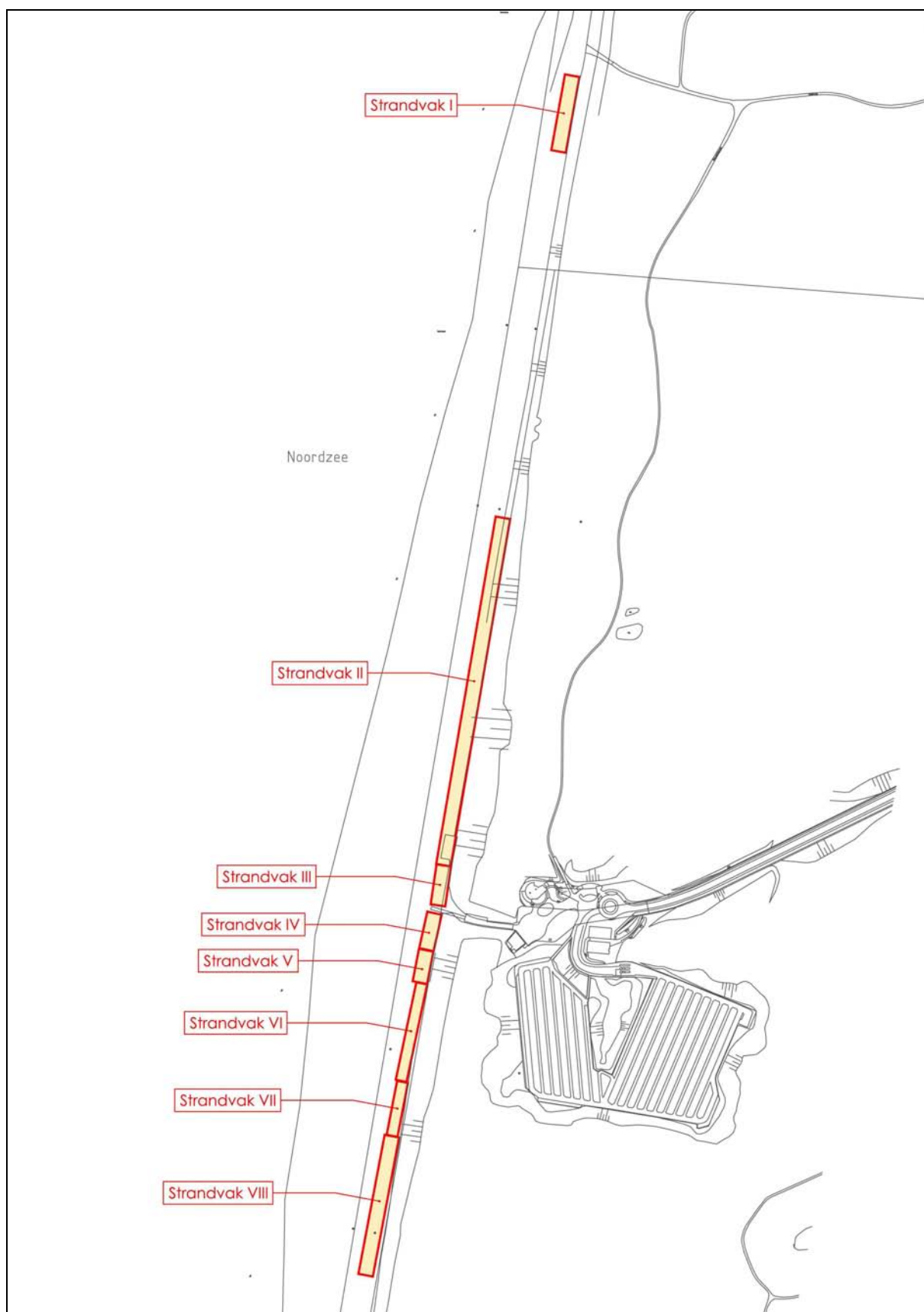
- a. een andere situering van de op de kaart aangegeven bouwvlakken waarbij het gehele bouwvlak 10 meter zeewaarts of landwaarts mag worden verschoven mits:
 - de gehele achtergevelbouwgrens evenwijdig blijft lopen aan de op de kaart aangegeven aanduiding "meetlijn";
 - dit uit het oogpunt van een doelmatig gebruik van het strand en/of de bebouwing gewenst is en er geen dringende redenen zijn die zich hiertegen verzetten waaronder begrepen de waterstaatsbelangen;
 - het toegestane oppervlak aan bebouwing niet wordt vergroot;burgemeester en wethouders beoordelen periodiek of de situatie op het strand aanleiding geeft tot het toepassen van deze bepaling;
- b. het verwijderen of verkleinen van het bouwvlak met de aanduiding "dagverblijf" en de bijbehorende aanduiding "terras", indien gebleken is dat de exploitatie van het dagverblijf ter plaatse is, of zal worden, beëindigd;
- c. het verwijderen of verkleinen van het bouwvlak met de aanduiding "paviljoen" indien gebleken is dat de exploitatie van het paviljoen ter plaatse is, of zal worden, beëindigd;
- d. het verwijderen of verkleinen van het bouwvlak met de aanduiding "opslag" indien gebleken is dat de opslagfunctie ter plaatse is, of zal worden, beëindigd;

Op de voorbereiding van een besluit tot wijziging van het bestemmingsplan (op basis van artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening) is de in afdeling 3.4. van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.

Aan de doorgehaalde tekst (lid 3.2, sub f) is bij besluit van Gedeputeerde Staten d.d. 27 november 2007 (kenmerk 2007-67022) goedkeuring onthouden.

XXXXX

BIJLAGE 2

Strandvakken

BIJLAGE 3

Profielschets Jaarrondexploitatie van Strandpaviljoens (Provincie Noord-Holland)

De profielschets voor jaarrond paviljoens ziet er als volgt uit:

- Jaarrond exploitatie van een al bestaand paviljoen, inclusief alle reeds bestaande voorzieningen;
- In het hoogseizoen volwaardige horecagelegenheid, met de daarvoor geldende openingstijden;
- In het hoogseizoen de mogelijkheid tot het bieden van doelgroepgerichte activiteiten in het paviljoen en/of op het strand;
- In het laagseizoen een 'restaurant-achtige' locatie voor strandrecreatie;
- In het laagseizoen gelden openingstijden van 8.00 tot 23.00 uur;
- In het laagseizoen incidenteel toestaan van langere openingstijden voor bruiloften e.d. tot 01.00 uur. De festiviteiten moeten voldoen aan de gestelde eisen m.b.t. geluid van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer;
- Vervoersbewegingen met (vracht-)auto zijn enkel voor interne bedrijfsvoering en mindervaliden.

De provincie houdt sterk vast aan deze profielschets, omdat deze aansluit bij het restaurantkarakter van het strandpaviljoen in de winterperiode. Onder deze voorwaarden is een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet niet nodig.

datum: 9 oktober 2007

Legenda :

Kustzonering 2007

Beleidslijn jaarrondpaviljoens

Ja, mits

Nee

Kustfundament

Km-paal

Rode contour

Strandopgang

Gemeentegrenzen

NB-wet gebieden

Vogel- en Habitatrichtlijngebieden

Strandopgang

Gemeentegrenzen

Bij strandpaal 45, nabij de strandopgang aan de Zeeweg te Castricum aan Zee is de "ja-mits zone" (roze) aangegeven waarbinnen jaarrondexploitatie van strandpaviljoens onder voorwaarden (zie bovenstaande profielschets) is toegestaan. Het kaartbeeld is opgenomen in de Structuurvisie 2040.

